

DELA SVETIH APOSTOLA

PISAO IH SVETI APOSTOL I JEVAN\ELISTA LUKA

GLAVA 1

Prvu sam ti knjigu napisao o svemu, o Teofile, {to po~e Isus tvoriti i u~iti

1:2 Do dana kad se uznese, po{to Duhom Svetim zapovedi apostolima koje izabra,

1:3 Pred kojima i po stradanju svom pokaza se be`iva mnogim i istinitim znacima, i javlja im se ~etrdeset dana, i govori o carstvu Bo`jem.

1:4 I sabrav{i ih zapovedi im da ne idu iz Jerusallima, nego da ~ekaju obe}anje O~evo, koje ~uste, re~e, od mene;

1:5 Jer je Jovan krstio vodom, a vi }ete se krstiti Duhom Svetim ne dugo posle ovih dana.

1:6 A oni onda koji zajedno behu, pitahu Ga govore}i: Gospode! Ho}e{ li sad na~initi carstvo Izraeljevo?

1:7 A On im re~e: Nije va{e znati vremena i leta koje Otac zadr`a u svojoj vlasti;

1:8 Nego }ete primiti silu kad si|e Duh Sveti na vas; i bi}ete mi svedoci u Jerusallimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.

1:9 I ovo rekav{i vide{e oni gde se podi`e i odnese Ga oblak iz o~iju njihovih.

1:10 I kad gledahu za Njim gde ide na nebo, gle, dva ~oveka stado{e pred njima u belim haljinama,

1:11 Koji i reko{e: Ljudi Galilejci! [ta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako }e do}i kao {to videste da ide na nebo.

1:12 Tada se vrati{e u Jerusallim s gore koja se zove maslinska, koja je blizu Jerusallima jedan subotni dan hoda.

1:13 I kad u|o{e pope{e se u sobu gde stajahu Petar i Jakov i Jovan i Andrija, Filip i Toma, Varolomije i Matej, Jakov Alfejev i Simon Zilot, i Juda Jakovljevi.

1:14 Ovi svi jednodu{no behu jednako na molitvi i u moljenju sa`enama, i s Marijom materom Isusovom i bra}om Njegovom.

1:15 I u dane one ustav{i Petar izme|u u~enika re~e (a be{e naroda zajedno oko sto dvadeset imena):

1:16 Ljudi bra}o! Trebalo je da se izvr{i ono pismo {to prore~e Duh Sveti ustima Davidovim za Judu koji be{e pred onima {to uhvati{e Isusa;

1:17 Jer se broja{e s nama, i be{e primio deo ove slu`be.

1:18 On dakle ste~e njivu od plate nepravedne, i obesiv{i se pu~e po sredi, i izasu se sva utroba njegova.

1:19 I postade znano svima koji `ive u Jerusallimu da }e se ta njiva prozvati njihovim jezikom Akeldama, koje zna~i njiva krvna.

1:20 Jer se pi{e u knjizi psaltiru: Da bude dvor njegov pust, i da ne bude nikoga ko bi `iveo u njemu, i: Vladi~anstvo njegovo da primi drugi.

1:21 Treba dakle od ovih ljudi koji su bili s nama za sve vreme kako me|u nas u|e i izi|e Gospod Isus,

1:22 Po~ev{i od kr{tenja Jovanovog do dana kad se uze od nas, da bude s nama svedok Njegovog vaskrsenja jedan od ovih.

1:23 I postavi{e dvojicu, Josifa koji se zva{e Varsava prezimenom Just, i Matija.

1:24 I pomoliv{i se Bogu reko{e: Ti, Gospode! Koji poznaje{ srca svih, poka`i jednog od ove dvojice koga si izabrao,

1:25 Da primi deo ove slu`be i apostolstva, iz koga ispade Juda da ide na mesto svoje.

1:26 I baci{e kocke za njih, i pade kocka na Matija i primi{e ga me|u jedanaest apostola.

GLAVA 2

I kad se navr{i pedeset dana behu zajedno svi apostoli jednodu{no.

2:2 I ujedanput postade huka s neba kao duvanje silnog vetra, i napuni svu ku}u gde se|ahu;

2:3 I pokaza{e im se razdeljeni jezici kao ognjeni; i sede po jedan na svakog od njih.

2:4 I napuni{e se svi Duha Svetog, i stado{e govoriti drugim jezicima, kao {to im Duh dava{e te govorahu.

2:5 A u Jerusalimu stajahu Jevreji ljudi pobo`ni iz svakog naroda koji je pod nebom.

2:6 A kad postade ovaj glas, skupi se narod, i smete se: jer svaki od njih slu{a{e gde oni govore njegovim jezikom.

2:7 I divljahu se i ~u|ahu se govore{i jedan drugom: Nisu li ovo sve Galilejci {to govore?

2:8 Pa kako mi ~ujemo svaki svoj jezik u kome smo se rodili?

2:9 Par}ani, i Mi|ani, i Elamljani, i koji smo iz Mesopotamije, i iz Judeje i Kapadokije, i iz Ponta i Azije,

2:10 I iz Frigije i Pamfilije, iz Misira i krajeva livijskih kod Kirine, i putnici iz Rima, i Judejci i do{ljadi,

2:11 Kri}ani i Arapi, ~ujemo gde oni govore namim jezicima veli~ine Bo`je.

2:12 I divljahu se svi i ne mogahu se na~uditi govore{i jedan drugom: [ta }e dakle ovo biti?

2:13 A drugi podsmevaju{i se govorahu: Nakitili su se vina.

2:14 A Petar stade sa jedanaesticom i podi`e glas svoj i re-e im: Ljudi Judejci i vi svi koji `ivate

u Jerusalimu! Ovo da vam je na znanje, i ~ujte re~i moje.

2:15 Jer ovi nisu pijani kao {to vi mislite, jer je tek tre}i sat dana;

2:16 Nego je ovo ono {to kaza prorok Joilo:

2:17 I bi}e u poslednje dane, govori Gospod, izli}u od Duha svog na svako telo, i prore}i }e sinovi va{i i k}eri va{e, i mladi}i va{i vide}e utvare i starci va{i sni}e snove;

2:18 Jer }u na sluge svoje i na slu{kinje svoje u te dane izliti od Duha svog, i prore}i }e.

2:19 I da}u ~udesu gore na nebu i znake dole na zemlji: krv i ogranj i pu{enje dima.

2:20 Sunce }e se pretvoriti u tamu i mesec u krv pre nego do|e veliki i slavni dan Gospodnji.

2:21 I bi}e da }e se svaki spasti koji prizove ime Gospodnje.

2:22 Ljudi Izrailjci! Poslu{ajte re~i ove: Isusa Nazare}anina, ~oveka od Boga potvr|enog me|u vama silama i ~udesima i znacima koje u~ini Bog preko Njega me|u vama, kao {to i sami znate,

2:23 Ovog odre|enim savetom i promislom Bo`jim predana primiv{i, preko ruku bezakonika prikovaste i ubiste;

2:24 Kog Bog podi`e, razre{iv{i veze smrtne, kao {to ne be{e mogu}e da Ga one dr`e.

2:25 Jer David govori za Njega: Gospoda jednako gledah pred sobom: jer je s desne strane mene, da se ne pomaknem;

2:26 Zato se razveseli srce moje, i obradova se jezik moj, pa jo{ i telo moje po~iva}e u nadu;

2:27 Jer ne}e{ ostaviti du{e moje u paklu, niti }e{ dati da Svetac Tvoj vidi truljenje.

2:28 Pokazao si mi puteve `ivota: napuni}e{ me veselja s licem svojim.

2:29 Ljudi bra}o! Neka je slobodno kazati vam upravo za stare{inu Davida da i umre, i ukopan bi, i grob je njegov me|u nama do ovog dana.

2:30 Prorok dakle budu}i, i znaju}i da mu se Bog kletvom kle od roda bedara njegovih po telu podignuti Hrista, i posaditi Ga na prestolu njegovom,

2:31 Predvidev{i govori za vaskrsenje Hristovo da se ne ostavi du{a Njegova u paklu, ni telo Njegovo vide truljenje.

2:32 Ovog Isusa vaskrse Bog, ~emu smo mi svi svedoci.

2:33 Desnicom dakle Bo`jom podi`e se, i obe}anje Svetog Duha primiv{i od Oca, izli ovo {to vi sad vidite i ~ujete.

2:34 Jer David ne izi|e na nebesa, nego sam govori: Re~e Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane,

2:35 Dok polo`im neprijatelje Tvoje podno`je nogama Tvojim.

2:36 Tvrdo dakle neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog u~inio ovog Isusa koga vi raspeste.

2:37 A kad ~u{e, ra`ali im se u srcu, i reko{e Petru i ostalim apostolima: [ta }emo ~initi, ljudi bra}o?

2:38 A Petar im re~e: Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za opro{tenje greha; i primi}ete dar Svetog Duha;

2:39 Jer je za vas obe}anje i za decu va{u, i za sve daleke koje }e god dozvati Gospod Bog na{.

2:40 I drugim mnogim re~ima svedo~a{e, i molja{e ih govore}i: Spasite se od ovog pokvarenog roda.

2:41 Koji dakle rado primi{e re~ njegovu krsti{e se; i pristade u taj dan oko tri hiljade du{a.

2:42 I osta{e jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u lomljenju hleba, i u molitvama.

2:43 I u|e strah u svaku du{u; jer apostoli ~ini{e mnoga ~udesa i znake u Jerusalimu.

2:44 A svi koji verova{e behu zajedno, i imahu sve zajedno.

2:45 I te~evinu i imanje prodavahu i razdavahu svima kao {to ko treba{e.

2:46 I svaki dan behu jednako jednodu{no u crkvi, i lomljahu hleb po ku}ama, i primahu hranu s rado{u i u prostoti srca,

2:47 Hvale}i Boga, i imaju}i milost u sviju ljudi. A Gospod svaki dan umno`ava{e dru{tvo onih koji se spasavahu.

GLAVA 3

A Petar i Jovan i|ahu zajedno gore u crkvu na molitvu u deveti sat.

3:2 I be{e jedan ~ovek hrom od utrobe matere svoje, kog no{ahu i svaki dan metahu pred vrata crkvena koja se zovu Krasna da prosi milostinju od ljudi koji ulaze u crkvu;

3:3 Koji videv{i Petra i Jovana da ho}e da u|u u crkvu pro{a{e milostinju.

3:4 A Petar pogledav{i na nj s Jovanom, re~e: Pogledaj na nas.

3:5 A on gleda{e u njih misle}i da }e mu oni {ta dati.

3:6 A Petar re~e: Srebra i zlata nema u mene, nego {ta imam ovo ti dajem: u ime Isusa Hrista Nazare}anina ustani i hodi.

3:7 I uze ga za desnicu i podi`e. I odmah se utvrdi{e njegova stopala i gle`nji.

3:8 I sko~iv{i ustade, i ho|a{e, i u|e s njima u crkvu idu}i i ska~u}i i hvale}i Boga.

3:9 I vide{e ga svi ljudi gde ide i hvali Boga.

3:10 A znahu ga da onaj be{e {to milostinje radi se|a{e kod Krasnih vrata crkvenih, i napuni{e se ~uda i straha za to {to bi od njega.

3:11 A kad se isceljeni hromi dr`a{e Petra i Jovana, navali{e k njima svi ljudi u trem, koji se zva{e Solomunov, i ~u|ahu se.

3:12 A kad vide Petar, odgovara{e ljudima: Ljudi Izrailjci! [to se ~udite ovome? Ili {ta gledate na nas, kao da smo svojom silom ili pobo`no{u u~inili da on ide?

3:13 Bog Avraamov i Isakov i Jakovljevi, Bog otaca na{ih, proslavi Sina svog Isusa, kog vi predadoste i odrekoste Ga se pred licem Pilatovim kad on sudi da Ga pusti.

3:14 A vi Sveca i Pravednika odrekoste se, i isprosiste ~oveka krvnika da vam pokloni;

3:15 A Na~elnika `ivota ubiste, koga Bog vaskrse iz mrtvih, ~emu smo mi svedoci.

3:16 I za veru imena Njegovog, ovoga kog vidite i poznajete, utvrdi ime Njegovo; i vera koja je

kroza Nj dade mu celo zdravlje ovo pred svima vama.

3:17 I sad, braćo, znam da iz neznanja ono uiniste, kao i knezovi vaši.

3:18 A Bog kako unapred javi ustima svih proroka svojih da je Hristos postradati, izvrši tako.

3:19 Pokajte se dakle, i obratite se da se oistite od greha svojih, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjeg,

3:20 I da pošaljete unapred naređenog vam Hrista Isusa,

3:21 Kog valja dakle nebo da primi do onog vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima svih svetih proroka svojih od postanja sveta.

3:22 Mojsije dakle oevima našim reče: Gospod Bog vaš podigne vam proroka iz vaše braće, kao mene; njega poslušajte u svemu što vam kaže.

3:23 I biće da se svaka duša koja ne posluša tog proroka istrebiti iz naroda.

3:24 A i svi proroci od Samuila i potom koliko ih god govori, i za ove dane javljaše.

3:25 Vi ste sinovi proroka i zaveta koji uini Bog s oevima vašim govoreći Avraamu: i u semenu tvom blagosloviše se svi narodi na zemlji.

3:26 Vama najpre Bog podiše Sina svog Isusa, i posla Ga da vas blagosilja da se svaki od vas obrati od pakosti svojih.

GLAVA 4

A kad oni govorahu narodu, naišlo na njih svećenici i vojvoda crkveni i sadukeji;

4:2 I rasrdiše se, što oni ueljude i javljaju u Isusu vaskrsenje iz mrtvih.

4:3 I digoše na njih ruke, i metnuše ih u zatvor do ujutru: jer vebeše veše.

4:4 A od onih koji slušahu reč mnogi verovaše, i postade broj ljudi oko pet hiljada.

4:5 A kad bi ujutru, skupiše se knezovi njihovi i starešine i književnici u Jerusolim,

4:6 A Ana poglavar svećenički i Kajafa i Jovan i Aleksandar i koliko ih god beše od roda svećeničkog;

4:7 I metnuše ih na sredinu pitahu: Kakvom silom ili u ime uiniste vi ovo?

4:8 Tada Petar napunivši se Duha Svetog reče im: Knezovi narodni i starešine Izrailjeve!

4:9 Ako nas danas pitate za dobro delo koje uinismo bolesnom ovek u te on ozdravi:

4:10 Da je na znanje svima vama i svemu narodu Izrailjevom da u ime Isusa Hrista Nazarećanina, kog vi raspeste, kog Bog podiše iz mrtvih, stoji ovaj pred vama zdrav.

4:11 Ovo je kamen koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla: i nema ni u jednom drugom spasenja;

4:12 Jer nema drugog imena pod nebom danog ljudima kojim bi se mi mogli spasti.

4:13 A kad videše slobodu Petrovu i Jovanovu, i znaju da su ljudi neknjiževni i prosti, divljahu se, i znahu ih da behu s Isusom.

4:14 A videši isceljenog oveka gde s njima stoji ne mogahu ništa protiv reći.

4:15 Onda im zapovediše da iziđu napolje iz saveta, pa pitahu jedan drugog

4:16 Govoreći: [ta] ete initi ovim ljudima? Jer veliki znak što uiniše oni poznat je svima koji ive u Jerusalimu, i ne moemo odreći;

4:17 Ali da se dalje ne razilazi po narodu, da im otkro zapretimo da više ne govore za ime ovo nikome.

4:18 I dozvavši ih zapovediše im da ništa ne spominju niti da uel u ime Isusovo.

4:19 Petar i Jovan odgovaraju rekoše im: Sudi te je li pravo pred Bogom da vas većma slušamo negoli Boga?

4:20 Jer mi ne moemo ne govoriti što videsmo i usmo.

4:21 A oni zapretivši im pustiše ih, ne našavši ništa kako bi ih mučili, naroda radi; jer svi hvaljahu Boga za ono što se beše dogodilo.

4:22 Jer onom ovek u beše više od etrdeset godina na kome se dogodi ovo udo zdravlja.

4:23 A kad ih otpustiše, došlo k svojim, i javiše im što rekoše glavari svećenički i starešine.

4:24 A oni kad ~u{e, jednodu{no podigo{e glas k Bogu i reko{e: Gospode Bo`e, Ti koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve {to je u njima;

4:25 Koji ustima Davida sluge svog re~e: Za{to se bune neznabo{ci, i narodi izmi{laju prazne re~i?

4:26 Sasta{e se carevi zemaljski, i knezovi se sabra{e ujedno na Gospoda i na Hrista Njegovog.

4:27 Zaista se sabra{e u ovom gradu na svetog Sina Tvog Isusa, kog si pomazao, Irod i pontijski Pilat s neznabo{cima i s narodom Izrailjevim,

4:28 Da u~ine {ta ruka Tvoja i savet Tvoj napred odredi da bude.

4:29 I sad Gospode! Pogledaj na njihove pretnje, i daj slugama svojim da govore sa svakom slobodom re~ Tvoju;

4:30 I pru`aj ruku svoju na isceljivanje i da znaci i ~udesa budu imenom svetog Sina Tvog Isusa.

4:31 I po{to se oni pomoli{e Bogu zatrese se mesto gde behu sabrani, i napuni{e se svi Duha Svetog, i govorahu re~ Bo`ju sa slobodom.

4:32 A u naroda koji verova be{e jedno srce i jedna du{a; i nijedan ne govora{e za imanje svoje da je njegovo, nego im sve be{e zajedni~ko.

4:33 I apostoli s velikom silom svedo{ahu za vaskrsenje Gospoda Isusa Hrista; i blagodat velika be{e na svima njima:

4:34 Jer nijedan me|u njima ne be{e siroma{an, jer koliko ih god be{e koji imahu njive ili ku{e, prodavahu i dono{ahu novce {to uzimahu zato,

4:35 I metahu pred noge apostolima; i dava{e se svakome kao {to ko treba{e.

4:36 A Josija, prozvani od apostola Varnava, koje zna~i Sin utehe, Levit rodod iz Kipra,

4:37 On ima{e njivu, i prodav{i je donese novce i metnu apostolima pred noge.

GLAVA 5

A jedan ~ovek, po imenu Ananija, sa `enom svojom Sapiroj prodade njivu,

5:2 I sakri od novaca sa znanjem i `ene svoje, i donesav{i jedan deo metnu apostolima pred noge.

5:3 A Petar re~e: Ananija! Za{to napuni sotona srce tvoje da sla`e{ Duhu Svetome i sakrije{ od novaca {to uze za njivu?

5:4 Kad je bila u tebe ne be{e li tvoja? I kad je prodade ne be{e li u tvojoj vlasti? Za{to si dakle takvu stvar metnuo u srce svoje? Ljudima nisi slagao nego Bogu.

5:5 A kad ~u Ananija re~i ove pade i izdahnu; i u|e veliki strah u sve koji slu{ahu ovo.

5:6 A momci u{av{i uze{e ga i izneso{e te zakopa{e.

5:7 A kad pro|e oko tri sata, u|e i `ena njegova ne znaju{i {ta je bilo.

5:8 A Petar joj odgovori: Ka`i mi jeste li za toliko dali njivu? A ona re~e: Da, za toliko.

5:9 A Petar joj re~e: Za{to se dogovoriste da isku{ate Duha Gospodnjeg? Gle noge onih koji tvog mu`a zakopa{e pred vratima su, i izne{e te.

5:10 I odmah padnu pred nogama njegovim i izdahnu. A momci u{av{i na|o{e je mrtvu i izneso{e je i zakopa{e kod mu`a njena.

5:11 I u|e veliki strah u svu crkvu i u sve koji ~u{e ovo.

5:12 A rukama apostolskim u~ini{e se mnogi znaci i ~udesa me|u ljudima; i behu svi jednodu{no u tremu Solomunovom.

5:13 A od ostalih niko ne smeja{e pristupiti njima; nego ih hvalja{e narod.

5:14 A sve vi{e pristajahu oni koji verovahu Gospoda, mno{tvo ljudi i `ena,

5:15 Tako da i po ulicama izno{ahu bolesnike i metahu na posteljama i na nosilima, da bi kad pro|e Petar barem senka njegova osenila koga od njih.

5:16 A dola`ahu mnogi i iz okolnih gradova u Jerusolim, i dono{ahu bolesnike i koje mu~ahu ne~isti duhovi; i svi ozdravljahu.

5:17 Ali ustade poglavar sve{teni~ki i svi koji behu s njim, od jeresi sadukejske, i napuni{e se zavisti,

5:18 I digo{e ruke svoje na apostole, i metnu{e ih u op{ti zatvor.

5:19 A an|eo Gospodnji otvori no}u vrata tamni~ka, i izvedav{i ih re~e:

5:20 Idite i stanite u crkvi te govorite narodu sve re-i ovog `ivota.

5:21 A kad oni ~u{e, u|o{e ujutru u crkvu, i u~ahu. A kad do|e poglavar sve{teni~ki i koji behu s njim, sazva{e sabor i sve stare{ine od sinova Izraeljevih, i posla{e u tamnicu da ih dovedu.

5:22 A kad sluge otido{e, ne na|o{e ih u tamnici; onda se vrati{e i javi{e im

5:23 Govore{i: Tamnicu na|osmo zaklju~anu sa svakom tvr|om i ~uvare gde stoje pred vratima; ali kad otvorismo, unutra nijednog ne na|osmo.

5:24 A kad ~u{e ove re-i poglavar sve{teni~ki i vojvoda crkveni i ostali glavari sve{teni~ki, ne mogahu im se na~uditi {ta bi to sad bilo.

5:25 A neko do|e i javi im govore{i: Eno oni ljudi {to ih baciste u tamnicu, stoje u crkvi i u~e narod.

5:26 Tada otide vojvoda s momcima i dovede ih ne na silu: jer se bojahu naroda da ih ne pobije kamenjem.

5:27 A kad ih dovedo{e, postavi{e ih pred sabor, i zapita ih poglavar sve{teni~ki govore{i:

5:28 Ne zapretismo li vam o{tro da ne u-ite u ovo ime? I gle, napuniste Jerusalim svojom naukom, i ho}ete da bacite na nas krv ovog ~oveka.

5:29 A Petar i apostoli odgovaraju}u reko{e: Ve}ma se treba Bogu pokoravati negoli ljudima.

5:30 Bog otaca na{ih podi`e Isusa, kog vi ubiste obesiv{i na drvo.

5:31 Ovog Bog desnicom svojom uzvisi za poglavara i spasa, da da Izrailju pokajanje i opro{te nje greha.

5:32 I mi smo Njegovi svedoci ovih re-i i Duh Sveti kog Bog dade onima koji se Njemu pokoravaju.

5:33 A kad oni ~u{e vrlo se rasrdi{e, i mi{l}jahu da ih pobiju.

5:34 Ali onda ustade u skup{tini jedan farisej po imenu Gamaliilo, zakonik, po{tovan od svega naroda, i zapovedi da apostoli malo izi|u napolje,

5:35 Pa re~e njima: Ljudi Izrailjci! Gledajte dobro za ove ljude {ta }ete ~initi;

5:36 Jer pre ovih dana usta Tevda, govore{i da je on ne{to, za kojim pristade ljudi na broj oko ~etiri stotine; on bi ubijen, i svi koji ga slu{ahu razi|o{e se i propado{e.

5:37 Potom usta Juda Galilejac, u dane prepisa, i odvu~e dosta ljudi za sobom; i on pogibe, i svi koji ga slu{ahu razasu{e se.

5:38 I sad vam ka`em: pro|ite se ovih ljudi i ostavite ih; jer ako bude od ljudi ovaj savet ili ovo delo, pokvari}e se.

5:39 Ako li je od Boga, ne mo`ete ga pokvariti, da se kako ne na|ete kao bogoborci.

5:40 Onda ga poslu{a{e, i dozvav{i apostole izbi{e ih, i zapreti{e im da ne govore u ime Isusovo, i otpusti{e ih.

5:41 A oni onda otido{e od sabora raduju}i se {to se udostoji{e primiti sramotu za ime Gospoda Isusa.

5:42 A svaki dan u crkvi i po ku}ama ne prestajahu u~iti i propovedati jevan|elje o Isusu Hristu.

GLAVA 6

Au ove dane, kad se umno`i{e u-enici, podigo{e Grci viku na Jevreje {to se njihove udovice zaboravljahu kad se deli{e hrana svaki dan.

6:2 Onda dvanaestorica dozvav{i mno{tvo u-enika, reko{e: Nije prili~no nama da ostavimo re~Bo`ju pa da slu`imo oko trpeza.

6:3 Na|ite dakle, bra}o, me|u sobom sedam po{tenih ljudi, punih Duha Svetog i premudrosti, koje }emo postaviti nad ovim poslom.

6:4 A mi }emo u molitvi i u slu`bi re-i ostati.

6:5 I ova re~ bi ugodna svemu narodu. I izabra{e Stefana, ~oveka napunjena vere i Duha Svetog, i Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu pokr{tenjaka iz Antiohije.

6:6 Ove postavi{e pred apostole i oni pomoliv{i se Bogu metnu{e ruke na njih.

6:7 I re~ Bo`ja rastija{e, i mno`a{e se vrlo broj u-enika u Jerusalimu. I sve{tenici mnogi pokoravahu se veri.

6:8 A Stefan pun vere i sile ~inja{e znake i ~ude-sa velika me|u ljudima.

6:9 Tada usta{e neki iz zbornice koja se zove li-ver}anska i kirina-ka i aleksandrijska i onih koji behu iz Kilikije i Azije, i prepirahu se sa Stefanom.

6:10 I ne mogahu protivu stati premudrosti i Du-hu kojim govora{e.

6:11 Tada podgovori{e ljude te kaza{e: ^usmo ga gde huli na Mojsija i na Boga.

6:12 I pobuni{e narod i stare{ine i knji`evnike, i napado{e i uhvati{e ga, i dovedo{e ga na sabor.

6:13 I izvedo{e la`ne svedoke koji govorahu: Ovaj ~ovek ne prestaje huliti na ovo sveto mesto i na zakon.

6:14 Jer ga ~usmo gde govori: Ovaj Isus Nazare-}anin razvali{e ovo mesto, i izmeni{e obi-aje koje nam ostavi Mojsije.

6:15 I pogledav{i na nj svi koji se|ahu na saboru vide{e lice njegovo kao lice an|ela.

GLAVA 7

A poglavar sve{teni~ki re~e: Je li dakle tako? 7:2 A on re~e: Ljudi bra}o i oci! Poslu{aj-te. Bog slave javi se ocu na{em Avraamu kad be{e u Mesopotamiji, pre nego se doseli u Haran,

7:3 I re~e mu: Izi|i iz zemlje svoje i od roda svog i iz doma oca svog, i do|i u zemlju koju }u ti ja pokazati.

7:4 Tada izi|e iz zemlje haldejske, i doseli se u Haran; i odande, po smrti oca njegovog, preseli ga u ovu zemlju u kojoj vi sad `ivate.

7:5 I ne dade mu nasledstvo u njoj ni stope; i obre~e mu je dati u dr`anje i semenu njegovom po-sle njega, dok on jo{ nema{e deteta.

7:6 Ali Bog re~e ovako: Seme tvoje bi{e do{lja-ci u zemlji tu|oj, i natera{e ga da slu`i, i mu~i{e ga ~etiri stotine godina.

7:7 I narodu kome }e slu`iti ja }u suditi, re~e Bog; i potom }e izi}i, i slu`i{e meni na ovome me-stu.

7:8 I dade mu zavet obrezanja, i tako rodi Isaka, i obreza ga u osmi dan; i Isak Jakova, i Jakov dva-naest stare{ina.

7:9 I stare{ine zavi|ahu Josifu, i prodado{e ga u Misir; i Bog be{e s njim.

7:10 I izbavi ga od svih njegovih nevolja, i dade mu milost i premudrost pred Faraonom carem mi-sirskim, i postavi ga poglavarom nad Misirom i nad svim domom svojim.

7:11 A do|e glad na svu zemlju misirsku i hana-nsku i nevolja velika, i ne nala`ahu hrane oci na{i.

7:12 A Jakov ~uv{i da ima p{enice u Misiru po-sla najpre oce na{e.

7:13 I kad do|o{e drugi put, pozna{e Josifa bra-}a njegova, i rod Josifov posta poznat Faraonu.

7:14 A Josif posla i dozva oca svog Jakova i svu rodbinu svoju, sedamdeset i pet du{a.

7:15 I Jakov si|e u Misir, i umre, on i o~evi na-}i.

7:16 I preneso{e ih u Sihem, i metnu{e u grob koji kupi Avraam za novce od sinova Emorovih u Sihemu.

7:17 I kad se pribli`i vreme obe}anja za koje se Bog zakle Avraamu, narod se narodi i umno`i u Misiru,

7:18 Dok nasta drugi car u Misiru, koji ne zna{e Josifa.

7:19 Ovaj namisli zlo za na{ rod, izmu~i oce na-}e da svoju decu bacahu da ne `ive.

7:20 U to se vreme rodi Mojsije, i be{e Bogu ugodan, i bi tri meseca hranjen u ku}i oca svog.

7:21 A kad ga izbaci{e, uze ga k}i Faraonova, i odgaji ga sebi za sina.

7:22 I nau~i se Mojsije svoj premudrosti misir-skoj, i be{e silan u re~ima i u delima.

7:23 A kad mu se navr{iva{e ~etrdeset godina, do|e mu na um da obi|e bra}u svoju, sinove Izrai-ljeve.

7:24 I videv{i jednom gde se ~ini nepravda, po-mo`e, i pokaja onog {to mu se ~inja{e nepravda, i ubi Misirca.

7:25 Mi{lja{e pak da bra}a njegova razumeju da Bog njegovom rukom njima spasenje dade: ali oni ne razume{e.

7:26 A sutradan do|e me|u takve koji se behu svadili, i mira{e ih govore{i: Ljudi, vi ste bra}a, za{to ~inite nepravdu jedan drugom?

7:27 A onaj {to ~inja{e nepravdu bli`njemu ukori ga govore{i: Ko je tebe postavio knezom i sudijom nad nama?

7:28 Ili i mene ho}e{ da ubije{ kao {to si ju~e ubio Misirca?

7:29 A Mojsije pobe`e od ove re~i, i posta do{ljak u zemlji madijanskoj, gde rodi dva sina.

7:30 I kad se navr{i ~etrdeset godina, javi mu se u pustinji gore sinajske an|eo Gospodnji u plamenu ognjenom u kupini.

7:31 A kad Mojsije vide, divlja{e se utvari. A kad on pristupi da vidi, bi glas Gospodnji k njemu:

7:32 Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Avraamov i Bog Isakov i Bog Jakovljevi. A Mojsije se be{e uzdrhtao i ne sme{e da pogleda.

7:33 A Gospod mu re~e: Izuj obu}u svoju sa svojih nogu: jer je mesto na kome stoji{ sveta zemlja.

7:34 Ja dobro videh muku svog naroda koji je u Misiru, i ~uh njihovo uzdisanje, i si|oh da ih izbavim: i sad hodi da te po{aljem u Misir.

7:35 Ovog Mojsija, kog ukori{e rekav{i: Ko te postavi knezom i sudijom? Ovog Boga za kneza i izbavitelja posla rukom an|ela koji mu se javi u kupini.

7:36 Ovaj ih izvede u~iniv{i ~udesu i znake u zemlji misirskoj i u Crvenom Moru i u pustinji ~etrdeset godina.

7:37 Ovo je Mojsije koji kaza sinovima Izrailjevim: Gospod Bog va{ podignu}e vam proroka iz va{e bra}e, kao mene: njega poslu{ajte.

7:38 Ovo je onaj {to be{e u crkvi u pustinji s an|elom, koji mu govori na gori sinajskoj, i s ocima na{im; koji primi re~i `ive da ih nama da;

7:39 Kog ne hte{e poslu{ati oci na{i, nego ga odbaci{e, i okrenu{e se srcem svojim u Misir,

7:40 Rekav{i Aronu: Na~ini nam bogove koji }e i{i pred nama, jer ovom Mojsiju, koji nas izvede iz zemlje misirske, ne znamo {ta bi.

7:41 I tada na~ini{e tele, i prineso{e `rtvu idolu, i radovahu se rukotvorini svojoj.

7:42 A Bog se okrenu od njih, i predade ih da slu`e vojnicima nebeskim, kao {to je pisano u knjizi proroka: Eda zaklanja i `rtve prinesoste mi na ~etrdeset godina u pustinji, dome Izrailjev?

7:43 I primiste ~ador Molohov, i zvezdu boga svog Remfana, kipove koje na~iniste da im se molite; i preseli}u vas dalje od Vavilona.

7:44 O~evi na{i imahu ~ador svedo~anstva u pustinji, kao {to zapovedi Onaj koji govori Mojsiju da ga na~ini po onoj prilici kao {to ga vide;

7:45 Koji i primi{e o~evi na{i i doneso{e s Isusom Navinom u zemlju neznabo`aca, koje oturi Bog ispred lica na{ih otaca, tja do Davida,

7:46 Koji na|e milost u Boga, i izmoli da na|e mesto Bogu Jakovljevom.

7:47 A Solomun Mu na~ini ku}u.

7:48 Ali najvi{i ne `ivi u rukotvorenim crkvama, kao {to govori prorok:

7:49 Nebo je meni presto a zemlja podno` je nogama mojim: kako }ete mi ku}u sazidati? Govori Gospod; ili koje je mesto za moje po~ivanje?

7:50 Ne stvori li ruka moja sve ovo?

7:51 Tvrdo vrati i neobrezanih srca i u{iju! Vi se jednako protivite Duhu Svetome; kako va{i oci tako i vi.

7:52 Kog od proroka ne protera{e oci va{i? I pobit{e one koji unapred javi{e za dolazak pravednika, kog vi sad izdajnici i krvnici postadoste;

7:53 Koji primiste zakon naredbom an|eoskom, i ne odr`aste.

7:54 Kad ovo ~u{e, rasrdi{e se vrlo u srcima svojim, i {krgutahu zubima na nj.

7:55 A Stefan budu{i pun Duha Svetog pogleda na nebo i vide slavu Bo`ju i Isusa gde stoji s desne strane Bogu;

7:56 I re~e: Evo vidim nebesa otvorena i Sina ~ove~ijeg gde stoji s desne strane Bogu.

7:57 A oni povikav{i iza glasa zatiskivahu u{i svoje, i navali{e jednodu{no na nj.

7:58 I izvedav{i ga iz grada stado{e ga zasipati kamenjem, i svedoci haljine svoje metnu{e kod nogu mladi}a po imenu Savla.

7:59 I zasipahu kamenjem Stefana, koji se molja{e Bogu i govora{e: Gospode Isuse! Primi duh moj.

7:60 Onda kle~e na kolena i povika iza glasa: Gospode! Ne primi im ovo za greh. I ovo rekav{i umre.

GLAVA 8

Savle pak be{e pristao na njegovu smrt. A u taj dan postade veliko gonjenje na crkvu jerusalimsku, i svi se raseja{e po krajevima judejskim i samarijskim osim apostola.

8:2 A ljudi pobo`ni ukopa{e Stefana i veliki plau~ini{e nad njim.

8:3 A Savle dosa|iva{e crkvi, jer i|a{e po ku}ama, i vucija{e ljude i`ene te predava{e u tamnicu.

8:4 A oni {to se behu rasejali prola`ahu propovedaju}i re~.

8:5 A Filip si{av{i u grad samarijski propoveda{e im Hrista.

8:6 A narod pa`a{e jednodu{no na ono {to govora{e Filip, slu{aju}i i gledaju}i znake koje ~inja{e:

8:7 Jer duhovi ne~isti s velikom vikom izla`ahu iz mnogih u kojima behu, i mnogi uzeti i hromi ozdravi{e.

8:8 I bi velika radost u gradu onom.

8:9 A be{e jedan ~ovek, po imenu Simon, koji pre ~ara{e u gradu i dovo|a{e u ~udo narod samarijski, govore}i da je on ne{to veliko;

8:10 Na kog gledahu svi, i malo i veliko, govore}i: Ovo je velika sila Bo`ja.

8:11 A zato gledahu na njega {to ih mnogo vremena ~inima udivlja{e.

8:12 Kad pak verova{e Filipu koji propoveda{e jevan|elje o carstvu Bo`jem, i o imenu Isusa Hrista, kr{tavahu se i ljudi i`ene.

8:13 Tada i Simon verova, i krstiv{i se osta kod Filipa; i vide}i dela i znake velike koji se ~injahu divlja{e se vrlo.

8:14 A kad ~u{e apostoli koji behu u Jerusalmu da Samarija primi re~ Bo`ju, posla{e k njima Petra i Jovana.

8:15 Koji si{av{i pomoli{e se Bogu za njih da prime Duha Svetog;

8:16 Jer jo{ ni na jednog ne be{e do{ao, nego behu samo kr{teni u ime Gospoda Isusa.

8:17 Tada apostoli metnu{e ruke na njih, i oni primi{e Duha Svetog.

8:18 A kad vide Simon da se daje Duh Sveti kad apostoli metnu ruke, donese im novce

8:19 Govore}i: Dajte i meni ovu vlast da kad metnem ruke na koga primi Duha Svetog.

8:20 A Petar mu re~e: Novci tvoji s tobom da budu u pogibao, {to si pomislio da se dar Bo`ji mo`e dobiti za novce.

8:21 Nema tebi dela ni iseta u ovoj re~i; jer srce tvoje nije pravo pred Bogom.

8:22 Pokaj se dakle od ove svoje pakosti, i moli se Bogu da bi ti se oprostila pomisao srca tvog.

8:23 Jer te vidim da si u gorkoj `u~i i u svezi nepravde.

8:24 A Simon odgovaraju}i re~e: Pomolite se vi Gospodu za mene da ne nai|e na mene ni{ta od ovog {to rekoste.

8:25 Tako oni posvedo~iv{i i govoriv{i re~ Gospodnju vrati{e se u Jerusalm, i mnogim selima samarijskim propovedi{e jevan|elje.

8:26 A an|eo Gospodnji re~e Filipu govore}i: Ustani i idi u podne na put koji silazi od Jerusalma u Gazu i pust je.

8:27 I ustav{i po|e. I gle, ~ovek Arapin, u{kopljenik, vlastelin Kandakije carice arapske, {to be{e nad svim njenim riznicama, koji be{e do{ao u Jerusalm da se moli Bogu,

8:28 Pa se vra}a{e, i sede}i na kolima svojim ~ita{e proroka Isaiju.

8:29 A Duh re~e Filipu: Pristupi i prilepi se tim kolima.

8:30 A Filip pritr~av{i ~u ga gde ~ita proroka Isaiju, i re~e: A razume{ li {ta ~ita{?

8:31 A on re~e: Kako bih mogao razumeti ako me ko ne uputi? I umoli Filipa te se pope i sede s njim.

8:32 A mesto iz pisma koje ~ita{e be{e ovo: Kao ovca na zaklanje odvede se, i nem kao jagnje pred onim koji ga stri`e, tako ne otvori usta svojih.

8:33 U Njegovom poni`enju ukide se sud Njegov. A rod Njegov ko }e iskazati? Jer se Njegov `ivot uzima od zemlje.

8:34 Onda u{kopljenik odgovori Filipu i re~e: Molim te, za koga ovo govori prorok? Ili za sebe ili za koga drugog?

8:35 A Filip otvoriv{i usta svoja, i po~ev{i od pisma ovog, pripovedi mu jevan|elje Isusovo.

8:36 Kako i|ahu putem do|o{e na nekakvu vodu; i re~e u{kopljenik: Evo vode, {ta brani meni da se krstim?

8:37 A Filip mu re~e: Ako veruje{ od svega srca svog, mo`e{. A on odgovaraju}i re~e: Verujem da je Isus Hristos Sin Bo`ji.

8:38 I zapovedi da stanu kola, i si|o{e oba na vodu, i Filip i u{kopljenik, i krsti ga.

8:39 A kad izi|o{e iz vode, Duh Sveti pade na u{kopljenika, a an|eo Gospodnji uze Filipa, i vi{e ga ne vide u{kopljenik; nego otide putem svojim raduju}i se.

8:40 A Filip se obrete u Azotu; i prolaze}i propoveda{e jevan|elje svima gradovima, dok ne do|e u]esariju.

GLAVA 9

A Savle jo{ di{u}i pretnjom i smr}u na u~enike Gospodnje pristupi k poglavaru sve{teni~kom,

9:2 I izmoli u njega poslanice u Damask na zbornice, ako koga na|e od ovog puta, i ljude i`ene svezane da dovede u Jerusalim.

9:3 A kad be{e na putu i do|e blizu Damaska, ujedanput obasja ga svetlost s neba,

9:4 I padnuv{i na zemlju ~u glas gde mu govori: Savle! Savle! Za{to me goni{?

9:5 A on re~e: Ko si Ti, Gospode? A Gospod re~e: Ja sam Isus, kog ti goni{: te{ko ti je protivu boudila pra}ati se.

9:6 A on drh}u}i od straha re~e: Gospode! [ta ho}e{ da ~inim? I Gospod mu re~e: Ustani i u|i u grad, pa }e ti se kazati {ta ti treba ~initi.

9:7 A ljudi koji i|ahu s njim stajahu i ~u|ahu se, jer ~ujahu glas a ne vi|ahu nikoga.

9:8 A Savle usta od zemlje, i otvorenim o~ima svojim nikoga ne vi|a{e. A oni ga uze{e za ruku i uvedo{e u Damask.

9:9 I be{e tri dana slep, i ne jede, niti pi.

9:10 A u Damasku be{e jedan u~enik, po imenu Ananija, i re~e mu Gospod u utvari: Ananija! A on re~e: Evo me, Gospode!

9:11 A Gospod mu re~e: Ustani i idi u ulicu koja se zove Prava, i tra`i u domu Judinom po imenu Savla Tar{anina; jer gle, on se moli Bogu,

9:12 I vide u utvari ~oveka, po imenu Ananiju, gde u|e i metnu ruku na nj da progleda.

9:13 A Ananija odgovori: Gospode! Ja ~uh od mnogih za tog ~oveka kolika zla po~ini svetima Tvojim u Jerusalimu;

9:14 I ovde ima vlast od glavara sve{teni~kih da ve`e sve koji prizivaju ime Tvoje.

9:15 A Gospod mu re~e: Idi, jer mi je on sud izbrani da iznese ime moje pred neznabo{ce i careve i sinove Izrailjeve.

9:16 A ja }u mu pokazati koliko mu valja postradati za ime moje.

9:17 I po|e Ananija, i u|e u ku}u, i metnuv{i ruke na nj re~e: Savle, brate! Gospod Isus, koji ti se javi na putu kojim si i{ao, posla me da progleda{ i da se napuni{ Duha Svetog.

9:18 I odmah otpade od o~iju njegovih kao kr-lju{t, i odmah progleda, i ustav{i krsti se.

9:19 I po{to pojede okrepi se; i bi Savle nekoliko dana s u~enicima koji behu u Damasku.

9:20 I odmah po zbornicama propoveda{e Isusa da je On Sin Bo`ji.

9:21 A svi koji slu{ahu divljahu se i govorahu: Nije li ovo onaj {to gonja{e u Jerusalmu one koji spominjahu ime ovo, i ovde zato do|e da ih pove-zane vodi glavarama sve{teni-kim.

9:22 A Savle se ve}ma silja{e i zabunjiva{e Je-vreje koji `ive u Damasku, dokazuju}i da je ovo Hristos.

9:23 A kad se navr{i podosta dana, dogovori{e se Jevreji da ga ubiju.

9:24 Ali Savle doznade njihov dogovor; a oni ~uvahu vrata dan i no} da bi ga ubili;

9:25 A u~enici ga uze{e no}u i spusti{e preko zi-da u kotarici.

9:26 A kad do|e Savle u Jerusalm, ogleda{e da se pribije uz u~enike; i svi ga se bojahu, jer ne ve-rovahu da je u~enik.

9:27 A Varnava ga uze i doveđe k apostolima, i kaza im kako na putu vide Gospoda, i kako mu go-vori, i kako u Damasku slobodno propoveda ime Isusovo.

9:28 I be{e s njima i ulazi u Jerusalm i izlazi i slobodno propoveda{e ime Gospoda Isusa.

9:29 I govora{e i prepira{e se s Grcima, a oni gledahu da ga ubiju.

9:30 A kad razume{e bra}a, svedo{e ga u] esa-riju, i otpusti{e ga u Tars.

9:31 A crkve po svoj Judeji i Galileji i Samariji behu na miru, i napredovahu, i ho|ahu u strahu Gospodnjem, i umno`avahu se utehom Svetog Du-ha.

9:32 I dogodi se kad Petar obila`a{e sve, da do-|e i k svetima koji `ivljahu u Lidi.

9:33 I na|e tamo jednog ~oveka po imenu Ene-ju, koji ve} osam godina le`a{e na odru, jer be{e uzet.

9:34 I re~e mu Petar: Eneja! Isceljuje te Isus Hristos, ustani i prostri sam sebi. I odmah usta.

9:35 I vide{e ga svi koji `ivljahu u Lidi i u Asa-ronu, i obrati{e se ka Gospodu.

9:36 A u Jopi be{e jedna u~enica po imenu Ta-vita, koje zna~i srna, i ona be{e puna dobrih dela i milostinje {to ~inja{e.

9:37 I dogodi se u te dane da se ona razbole i umre; onda je okupa{e i metnu{e u gornju sobu.

9:38 A budu}i da je Lida blizu Jope, onda u~eni-ci ~uv{i da je Petar u njoj posla{e dva ~oveka mo-le}i ga da ne po`ali truda do}i do njih.

9:39 A Petar ustav{i otide s njima, i kad do|e, izvedo{e ga u gornju sobu i skupi{e se oko njega sve udovice pla~u}i i pokazuju}i suknje i haljine {to je radila Srna dok je bila s njima.

9:40 A Petar izgnav{i sve napolje kle~e na kole-na i pomoli se Bogu, i okrenuv{i se k telu re~e: Ta-vito! Ustani. A ona otvori o~i svoje, i videv{i Petra sede.

9:41 Petar pak pru`iv{i joj ruku podi`e je; i do-zvav{i svete i udovice pokaza je `ivu.

9:42 I ovo se razglasi po svoj Jopi, i mnogi ve-rova{e Gospoda.

9:43 I dogodi se da on osta mnogo dana u Jopi u nekog Simona ko`ara.

GLAVA 10

Au] esariji be{e jedan ~ovek po imenu Kornilije, kapetan od ~ete koja se zva{e talijanska.

10:2 Pobo`an i bogobožan sa celim domom svojim, koji dava{e milostinju mnogim ljudima i molja{e se Bogu bez prestanka;

10:3 On vide na javi u utvari oko devetog sata dnevi an|ela Bo`jeg gde si|e k njemu i re~e mu: Kornilije!

10:4 A on pogledav{i na nj i upla{iv{i se re~e: [ta je, Gospode? A on mu re~e: Molitve tvoje i mi-lostinje tvoje izi|o{e na pamet Bogu;

10:5 I sad po{lji u Jopu ljude i dozovi Simona prozvanog Petra:

10:6 On stoji u nekog Simona ko`ara, kog je ku}a kod mora: on }e ti kazati re~i kojima }e{ se spa-sti ti i sav dom tvoj.

10:7 I kad otide an|eo koji govori Korniliju, do-zvav{i dvojicu od svojih slugu i jednog pobo`nog vojnika od onih koji mu slu`ahu,

10:8 I kazav{i im sve posla ih u Jopu.

10:9 A sutradan kad oni i|ahu putem i pribli`i{e se ka gradu, izi|e Petar u gornju sobu da se pomoli Bogu u {esti sat.

10:10 I ogladne, i htjede da jede; a kad mu oni gotovljahu, do|e izvan sebe,

10:11 I vide nebo otvoreno i sud nekakav gde silazi na njega, kao veliko platno, zavezan na ~etiri roglja i spu{ta se na zemlju;

10:12 U kome behu sva ~etvorono`na na zemlji, i zverinje i bubine i ptice nebeske.

10:13 I postade glas k njemu: Ustani, Petre! Pokolji i pojedij.

10:14 A Petar re~e: Nipo{to, Gospode! Jer nikad ne jedoh {ta pogano ili ne~isto.

10:15 I gle, glas opet k njemu drugom: [ta je Bog o~istio ti ne pogani.

10:16 I ovo bi triput, i sud se opet uze na nebo.

10:17 A kad se Petar u sebi divlja{e {ta bi bila utvara koju vide, i gle ljudi poslani od Kornilija, napitav{i i na{av{i dom Simonov stado{e pred vratima,

10:18 I zovnuv{i pitahu: Stoji li ovde Simon prozvani Petar?

10:19 A dok Petar razmi{ljava{e o utvari, re~e mu Duh: Evo tri ~oveka tra`e te;

10:20 Nego ustani i si|i i idi s njima ne premi{ljaju}i ni{ta, jer ih ja poslah.

10:21 A Petar si{av{i k ljudima poslanim k sebi od Kornilija re~e: Evo ja sam koga tra`ite; {to ste do{li?

10:22 A oni reko{e: Kornilije kapetan, ~ovek pravedan i bogobožan, poznat kod svega naroda jevrejskog, primio je zapovest od an|ela svetog da dozove tebe u svoj dom i da ~uje re~i od tebe.

10:23 Onda ih dozva unutra i ugosti. A sutradan ustav{i Petar po|e s njima, i neki od bra}e koja be{e u Jopi po|o{e s njim.

10:24 I sutradan u|o{e u]esariju. A Kornilije ~eka{e ih sazav{i rodbinu svoju i ljubazne prijatelje.

10:25 A kad Petar htjede da u|e, srete ga Kornilije, i padnuv{i na noge njegove pokloni se.

10:26 I Petar ga podi`e govore}i: Ustani, i ja sam ~ovek.

10:27 I s njim govore}i u|e, i na|e mnoge koji se behu sabrali.

10:28 I re~e im: Vi znate kako je neprili~no ~oveku Jevrejину dru`iti se ili dolaziti k tu|inu; ali Bog meni pokaza da nijednog ~oveka ne zovem poganim ili ne~istim;

10:29 Zato i bez sumnje do|oh pozvan. Pitam vas dakle za{to poslaste po mene?

10:30 I Kornilije re~e: Od ~etvrtog dana do ovog ~asa ja postih, i u deveti sat moljah se Bogu u svojoj ku}i; i gle, ~ovek stade preda mnom u haljini sjajnoj,

10:31 I re~e: Kornilije! Usli{ena bi molitva tvoja i milostinje tvoje pomenu{e se pred Bogom.

10:32 Po{lji dakle u Jopu i dozovi Simona koji se zove Petar: on stoji u ku}i Simona ko`ara kod mora, koji kad do|e kaza}e ti.

10:33 Onda ja odmah poslah k tebi; i ti si dobro u~inio {to si do{ao. Sad dakle mi svi stojimo pred Bogom da ~ujemo sve {to je tebi od Boga zapoveleno.

10:34 A Petar otvoriv{i usta re~e: Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko;

10:35 Nego u svakom narodu onaj koji se boji Njega i tvori pravdu, mio je Njemu.

10:36 Re~ {to posla sinovima Izrailjevim, javlja}u}i mir po Isusu Hristu, koji je Gospod svima.

10:37 Vi znate govor koji je bio po svoj Judeji po~ev{i od Galileje po kr{tenju koje propoveda Jovan:

10:38 Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom Svetim i silom, koji pro|e ~ine}i dobro i isceljuju}i sve koje |avo be{e nadvladao; jer Bog be{e s njim.

10:39 I mi smo svedoci svemu {to u~ini u zemlji judejskoj i Jerusalimu; kog i ubi{e obesiv{i na drvo.

10:40 Ovog Bog vaskrse tre}i dan, i dade Mu da se poka`e,

10:41 Ne svemu narodu nego nama svedocima napred izbranima od Boga, koji s Njim jedosmo i pismo po vaskrsenju Njegovom iz mrtvih.

10:42 I zapovedi nam da propovedamo narodu i da svedo~imo da je On nare~eni od Boga sudija `i-
vim i mrtvim.

10:43 Za ovo svedo~e svi proroci da }e imenom Njegovim primiti opro{tenje greha svi koji Ga ve-
ruju.

10:44 A dok jo{ Petar govora{e ove re~i, si|e Duh Sveti na sve koji slu{ahu re~.

10:45 I udivi{e se verni iz obrezanja koji behu do{li s Petrom, vide}i da se i na neznabo{ce izli dar Duha Svetog.

10:46 Jer ih slu{ahu gde govorahu jezike, i veli-
~ahu Boga. Tada odgovori Petar:

10:47 Eda mo`e ko vodu zabraniti da se ne krste oni koji primi{e Duha Svetog kao i mi?

10:48 I zapovedi im da se krste u ime Isusa Hri-
sta. Tada ga moli{e da ostane kod njih nekoliko da-
na.

GLAVA 11

A~u{e i apostoli i bra}a koji behu u Judeji da i neznabo{ci primi{e re~ Bo`ju.

11:2 I kad izi|e Petar u Jerusalim, prepirahu se s njim koji behu iz obrezanja,

11:3 Govore}i: U{ao si k ljudima koji nisu obrezani, i jeo si s njima.

11:4 A Petar po~ev{i kaziva{e im redom govore-
}i:

11:5 Ja bijah u gradu Jopi na molitvi, i do{av{i izvan sebe videh utvaru, gde silazi sud nekakav kao veliko platno na ~etiri roglja i spu{ta se s neba, i do|e do preda me.

11:6 Pogledav{i u nj opazih i videh ~etvorono`-
na zemaljska, i zverinje i bubine i ptice nebeske.

11:7 A ~uh glas koji mi govori: Ustani, Petre! Pokolji i pojedi.

11:8 A ja rekoh: Nipo{to Gospode! Jer ni{ta po-
gano i ne~isto nikad ne u|e u usta moja.

11:9 A glas mi odgovori drugom s neba govore-
}i: [ta je Bog o~istio ti ne pogani.

11:10 A ovo bi triput; i uze se opet sve na nebo.

11:11 I gle, odmah tri ~oveka sta{e pred ku}om u kojoj bijah, poslani iz]esarije k meni.

11:12 A Duh mi re~e da idem s njima ne premi{-
ljaju}i ni{ta. A do|o{e sa mnom i ovo {est bra}e, i u|osmo u ku}u ~ovekovu.

11:13 I kaza nam kako vide an|ela u ku}i svojoj koji je stao i kazao mu: Po{lji ljude u Jopu i dozovi Simona prozvanog Petra,

11:14 Koji }e ti kazati re~i kojima }e{ se spasti ti i sav dom tvoj.

11:15 A kad ja po~eh govoriti si|e Duh Sveti na njih, kao i na nas u po~etku.

11:16 Onda se opomenuh re~i Gospodnje kako govora{e: Jovan je krstio vodom, a vi }ete se krstiti Duhom Svetim.

11:17 Kad im dakle Bog dade jednak dar kao i nama koji verujemo Gospoda svog Isusa Hrista; ja ko bijah da bi mogao zabraniti Bogu?

11:18 A kad ~u{e ovo, umuko{e, i hvaljahu Boga govore}i: Dakle i neznabo{cima Bog dade po-
kajanje za `ivot.

11:19 A oni {to se raseja{e od nevolje koja posta za Stefana, pro|o{e tja do Finikije i Kipra i Antio-
hije, nikom ne govore}i re~i do samim Jevrejima.

11:20 A neki od njih behu Kiprani i Kirinci, koji u{av{i u Antiohiju govorahu Grcima propovedaju-
}i jevan|elje o Gospodu Isusu.

11:21 I be{e ruka Bo`ija s njima; i mnogo ih ve-
rova{e i obrati{e se ka Gospodu.

11:22 A do|e re~ o njima do u{iju crkve koja be{e u Jerusalimu; i posla{e Varnavu da ide tja do Antiohije;

11:23 Koji do{av{i i videv{i blagodat Bo`ju, obradova se, i molja{e sve da tvrdim srcem ostanu u Gospodu;

11:24 Jer be{e ~ovek blag i pun Duha Svetog i vere. I obrati se mnogi narod ka Gospodu.

11:25 Varnava, pak, izi|e u Tars da tra`i Savla; i kad ga na|e, dovede ga u Antiohiju.

11:26 I oni se celu godinu sastajae onde s crkvom, i u-i{e mnogi narod; i najpre u Antiohiji nazvae u-enike hri{anima.

11:27 A u te dane si|o{e iz Jerusalima proroci u Antiohiju.

11:28 I ustav{i jedan od njih, po imenu Agav, objavi glad veliku koja htede biti po vasionom svestu; koji i bi za Klaudija }esara.

11:29 A od u-enika odredi svaki koliko koji mogae da po{alju u pomo} bra}i koja `ivljahu u Judeji.

11:30 Koje i u-ini{e poslav{i stare{inama preko ruke Varnavine i Savlove.

GLAVA 12

Uono pak vreme podi`e Irod car ruke da mu-ineke od crkve.

12:2 I pogubi Jakova brata Jovanovog ma-em.

12:3 I videv{i da je to po volji Jevrejima nastavi da uhvati i Petra (a behu dani presnih hlebova),

12:4 Kog i uhvati i baci u tamnicu i predade ga ~etvorici ~etvrtnika vojni-kih da ga ~uvaju, i mi{ljae ga po pashi izvesti pred narod.

12:5 I tako Petra ~uvahu u tamnici; a crkva moljae se za njega Bogu bez prestanka.

12:6 A kad htede Irod da ga izvede, onu no} spavae Petar me|u dvojicom vojnika, okovan u dvoje verige, a stra`ari pred vratima ~uvahu tamnicu.

12:7 I gle, an|eo Gospodnji pristupi, i svetlost obasja po sobi, i kucnuv{i Petra u rebra probudi ga govore}i: Ustani br`e. I spadoe mu verige s ruku.

12:8 A an|eo mu re~e: Opa{i se, i obuj opanke svoje. I u-ini tako. I re~e mu an|eo: Obuci haljinu svoju, pa hajde za mnom.

12:9 I izi{av{i i|a{e za njim, i ne znae da je to istina {to an|eo ~injae, nego mi{ljae da vidi utvaru.

12:10 A kad pro|o{e prvu stra`u i drugu i do|o{e k vratima gvozenim koja vo|ahu u grad, ona im se sama otvori{e; i izi{av{i pro|o{e jednu ulicu, i an|eo odmah odstupi od njega.

12:11 I kad do|e Petar k sebi re~e: Sad zaista vidim da Bog posla an|ela svog te me izbavi iz ruku Irodovih i od svega ~ekanja naroda jevrejskog.

12:12 I razmisliv{i do|e ku}i Marije matere Jovana koji se zvae Marko, gde behu mnogi sabrani i moljahu se Bogu.

12:13 A kad kucnu Petar u vrata od dvora, pristupi devojka po imenu Roda, da ~uje.

12:14 I poznav{i glas Petrov od radosti ne otvori vrata, nego utr~a i kaza da Petar stoji pred vratima.

12:15 A oni joj reko{e: Jesi li ti luda? A ona potvr|iva{e da je tako. A oni govorahu: An|eo je njegov.

12:16 A Petar jednako kuca{e. A kad otvori{e, vide{e ga, i udivi{e se.

12:17 A on mahnuv{i na njih rukom da }ute, kaza im kako ga Gospod izvede iz tamnice; i re~e javite ovo Jakovu i bra}i. I izi{av{i otide na drugo mesto.

12:18 A kad bi dan, be{e ne mala buna me|u vojnicima, {ta to bi od Petra.

12:19 A kad ga Irod zaiska i ne na|e, onda ispita stra`are, i zapovedi da ih odvedu; i izi{av{i iz Judeje u]esariju onamo `ivljae.

12:20 Jer se Irod sr|a{e na Tirce i Sidonce. Ali oni jednodu{no do|o{e k njemu, i uzev{i na svoju ruku Vlasta, posteljnika carevog, iskahu mira, jer se njihove zemlje hranjahu od njegovog carstva.

12:21 A u odre|eni dan obu~e se Irod u carsku haljinu, i sedav{i na presto govora{e im;

12:22 A narod vika{e: Ovo je glas Bo`ji, a ne ~ove~ji.

12:23 Ali ujedanput udari ga an|eo Gospodnji: jer ne dade slave Bogu; i budu}i izjeden od crvi izdahnu.

12:24 A re~ Bo`ija rastija{e i mno`a{e se.

12:25 A Varnava i Savle predav{i pomo} vrati{e se iz Jerusalima u Antiohiju, uzev{i sa sobom Jovana koji se zvae Marko.

GLAVA 13

Au crkvi koja beše u Antiohiji behu neki proroci i u-itelji, to jest: Varnava i Simeun koji se zvaše Nigar, i Lukije Kirinac, i Manail odgajeni s Irodom ~etvorovlasnikom, i Savle.

13:2 A kad oni slu`ahu Gospodu i po}ahu, re-e Duh Sveti: Odvojte mi Varnavu i Savla na delo na koje ih pozvah.

13:3 Tada postav{i i pomoliv{i se Bogu metnu{e ruke na njih, i otpusti{e ih.

13:4 Ovi dakle poslani od Duha Svetog si|o{e u Seleukiju, i odande otplovi{e u Kipar.

13:5 I do{av{i u Salamin javi{e re~ Bo`ju u zbornicama jevrejskim; a imahu i Jovana slugu.

13:6 A kad pro|o{e ostrvo tja do Pafa, na|o{e nekakvog ~oveka vra~ara, i la`nog proroka, Jevrejina, kome beše ime Varisus,

13:7 Koji beše s namesnikom Sr|em Pavlom, ~ovekom razumnim. Ovaj dozvav{i Varnavu i Savla zaiska da ~uje re~ Bo`ju.

13:8 A Elima vra~ar (jer to zna~i ime njegovo) stade im se suprotiti, gledaju}i da odvrati namesnika od vere.

13:9 A Savle koji se zva{e i Pavle, pun Duha Svetog pogledav{i na nj

13:10 Re-e: O napunjeni svakog lukavstva i svake pakosti, sine |avolji! Neprijatelju svake pravde! Zar ne prestaje{ kvariti prave puteve Gospodnje?

13:11 I sad eto ruke Gospodnje na te, i da bude{ slep da ne vidi{ sunce za neko vreme. I ujedanput napade na nj mrak i tama, i pipaju}i tra`a{e vo|u.

13:12 Tada namesnik, kad vide {ta bi, verova, dive}i se nauci Gospodnjoj.

13:13 A kad se Pavle sa svojim dru{tvom odveze iz Pafa, do|o{e u Pergu pamfilijsku; a Jovan se odvoji od njih, i vrati se u Jerusalim.

13:14 A oni oti{av{i iz Perge do|o{e u Antiohiju pisidijsku, i u{av{i u zbornicu u dan subotni sedo{e.

13:15 A po ~itanju zakona i proroka posla{e stare{ine zborni~ke k njima govore}i: Ljudi bra}o! Ako je u vama re~ utehe za narod, govorite.

13:16 A Pavle ustav{i i mahnuv{i rukom re-e: Ljudi Izrailjci i koji se Boga bojite! ^ujte.

13:17 Bog naroda ovog izabra oce na{e, i podi`e narod kad behu do{ljacu u zemlji misirskoj, i rukom visokom izvede ih iz nje.

13:18 I do ~etrdeset godina prehrani ih u pustinji.

13:19 I zatrv{i sedam naroda u zemlji hananskoj na kocke razdeli im zemlju njihovu.

13:20 I potom na ~etiri stotine i pedeset godina dade im sudije do Samuila proroka.

13:21 I od tada iska{e cara, i dade im Bog Saula, sina Kisovog, ~oveka od kolena Venijaminovog, za ~etrdeset godina.

13:22 I ukloniv{i njega podi`e im Davida za cara, kome i re~e svedo~e}i: Na|oh Davida sina Jesejevog, ~oveka po srcu mom, koji }e ispuniti sve volje moje.

13:23 Od njegovog semena podi`e Bog po obe}anju Izrailju spasa Isusa;

13:24 Kad Jovan pred Njegovim dolaskom propoveda kr{tenje pokajanja svemu narodu Izrailjevom.

13:25 I kad svr{iva{e Jovan te~enje svoje, govora{e: Ko mislite da sam ja nisam ja; nego evo ide za mnom, kome ja nisam dostojan razre{iti remen na obu}i Njegovoj.

13:26 Ljudi bra}o! Sinovi roda Avraamovog, i koji se me|u vama Boga boje! Vama se posla re~ovog spasenja.

13:27 Jer oni {to `ive u Jerusalimu, i knezovi njihovi, ne pozna{e Ovog i glasove proro~ke koji se ~itaju svake subote, osudiv{i Ga izvvr{i{e.

13:28 I ne na{av{i nijedne krivice smrtne moli{e Pilata da Ga pogubi.

13:29 I kad svr{i{e sve {to je pisano za Njega, skinu{e Ga s drveta i metnu{e u grob.

13:30 A Bog vaskrse Ga iz mrtvih.

13:31 I pokaziva se mnogo dana onima {to izlazi}e s Njim iz Galileje u Jerusalem, koji su sad svedoci Njegovi pred narodom.

13:32 I mi vam javljamo obe}anje koje bi o-evi-ma na{im da je ovo Bog ispunio nama, deci njihovoj, podignuv{i Isusa;

13:33 Kao {to je napisano i u drugom psalmu: Ti si moj Sin, ja Te danas rodih.

13:34 A da Ga iz mrtvih vaskrse da se vi{e ne vrati u truljenje ovako ka`e: Da}u vam svetinju Davidovu vernu.

13:35 Zato i na drugom mestu govori: Ne}e{ dati da Tvoj Svetac vidi truljenje.

13:36 Jer David poslu`iv{i rodu svom po volji Bo`joj umre, i metnu{e ga kod otaca njegovih, i vide truljenje.

13:37 A kog Bog podi`e ne vide truljenje.

13:38 Tako da vam je na znanje, ljudi bra}o! Da se kroza Nj vama propoveda opro{tenje greha.

13:39 I od svega, od ~ega se ne mogoste opravdati u zakonu Mojsijevom, opravda}e se u Njemu svaki koji veruje.

13:40 Gledajte dakle da ne do|e na vas ono {to je kazano u prorocima:

13:41 Vidite, nemarljivi! I ~udite se, i nek vas nestane; jer ja ~inim delo u va{e dane, delo koje ne}ete verovati ako vam ko uskazuje.

13:42 A kad izla`ahu iz zbornice jevrejske, moljahu neznabo{ci da im se ove re~i u drugu subotu govore.

13:43 A kad se sabor razi|e, po|o{e za Pavlom i za Varnavom mnogi od Jevreja i pobo`nih do{l}jaka; a oni govore}i im svetovahu ih da ostanu u blagodatni Bo`joj.

13:44 A u drugu subotu sabra se gotovo sav grad da ~uju re~i Bo`je.

13:45 A kad vide{e Jevreji narod, napuni{e se zavisti, i govorahu protivno re~ima Pavlovim nasu-prot govore}i i hule}i.

13:46 A Pavle i Varnava oslobodiv{i se reko{e: Vama je najpre trebalo da se govori re~ Bo`ja; ali kad je odbacujete, i sami se pokazujete da niste do-

stojni ve~nog `ivota, evo se obr}emo k neznabo{cima.

13:47 Jer nam tako zapovedi Gospod: Postavih te za videlo neznabo{cima, da bude{ spasenje do samog kraja zemlje.

13:48 A kad ~u{e neznabo{ci, radovahu se i slavljahu re~ Bo`ju, i verovahu koliko ih be{e pripravljeno za `ivot ve~ni.

13:49 I re~ se Bo`ja razno{a{e po svoj okolini.

13:50 Ali Jevreji podgovori{e pobo`ne i po{tene `ene i stare{ine gradske te podigo{e gonjenje na Pavla i Varnavu, i istera{e ih iz svoje zemlje.

13:51 A oni otresav{i na njih prah sa svojih nogu do|o{e u Ikoniju.

13:52 A u-enici punjahu se radosti i Duha Svetog.

GLAVA 14

U Ikoniji pak dogodi se da oni zajedno u|o{e o zbornicu jevrejsku, i govorahu tako da verova veliko mno{tvo Jevreja i Grka.

14:2 A Jevreji koji ne verovahu podbuni{e i razdra`i{e du{e neznabo`aca na bra}u.

14:3 Ali oni osta{e dosta vremena govore}i slobodno u Gospodu koji svedo-a{e re~ blagodatni svoje i dava{e te se tvorahu znaci i ~udesa rukama njihovim.

14:4 A mno{tvo gradsko razdeli se, i jedni behu s Jevrejima, a jedni s apostolima.

14:5 A kad navali{e i neznabo{ci i Jevreji sa svojim poglavarima da im dosade i kamenjem da ih pobiju,

14:6 Oni doznav{i pobego{e u gradove likaonske, u Listru i u Dervu i u okolinu njihovu.

14:7 I onamo propovedahu jevan|elje.

14:8 I jedan ~ovek u Listri se|a{e nemo}an u nogama, i be{e hrom od utrobe matare svoje, i ne be{e nikad hodio.

14:9 Ovaj slu{a{e Pavla gde govori. Pavle pogledav{i na nj i videv{i da veruje da }e ozdraviti,

14:10 Re-e velikim glasom: Tebi govorim u ime Gospoda Isusa Hrista, ustani na svoje noge upravo. I sko-i, i ho|a{e.

14:11 A kad vide narod {ta u-ini Pavle, podigo-
{e glas svoj govore}i likaonski: Bogovi na~ini{e se kao ljudi, i si|o{e k nama.

14:12 I nazivahu Varnavu Jupiterom, a Pavla Merkurijem, jer on upravlja{e re~ju.

14:13 A sve{tenik Jupitera koji be{e pred gradom njihovim dovede junce, i donese vence pred vrata, i s narodom htede da prinosi `rtvu.

14:14 A kad ~u{e apostoli, Varnava i Pavle, razdre{e haljine svoje, i sko-i{e me|u narod vi~u}i i govore}i:

14:15 Ljudi! [ta to ~inite? I mi smo kao i vi smrtni ljudi, koji vam propovedamo jevan|elje da se od ovih la`nih stvari obratite k Bogu @ivom, koji stvori nebo i zemlju i more i sve {to je u njima;

14:16 Koji u pro{av{im nara{tajima be{e pustio sve narode da idu svojim putevima:

14:17 I opet ne ostavi sebe neposvedo~ena, ~ine-
}i dobro, daju}i nam s neba da`d i godine rodne, pune}i srca na{a jelom i veseljem.

14:18 I ovo govore}i jedva ustavi{e narod da im ne prinose `rtve, nego da ide svaki svojoj ku}i. A dok oni `ivljahu onde i u~ahu,

14:19 Do|o{e iz Antiohije i iz Ikonije nekakvi Jevreji, i kad se oni prepirahu slobodno, podgovori{e narod da ih odustanu, govore}i da ni{ta pravo ne govore, nego sve la`u. I podgovoriv{i narod zasue Pavla kamenjem i izvuko{e ga iz grada misle-
}i da je mrtav.

14:20 A kad ga opkoli{e u-enici njegovi, ustade i u|e u grad, i sutradan izi|e s Varnavom u Dervu.

14:21 I propovediv{i jevan|elje gradu onom i nau-iv{i mnoge vrati{e se u Listru i Ikoniju i Antiohiju.

14:22 Utvr|uju}i du{e u-enika i savetuju}i ih da ostanu u veri, i da nam kroz mnoge nevolje valja u}i u carstvo Bo`je.

14:23 I postaviv{i im stare{ine po svim crkva-
ma, i pomoliv{i se Bogu s postom, predado{e ih Gospodu koga verova{e.

14:24 I pro{av{i Pisidiju do|o{e u Pamfiliju.

14:25 I govoriv{i re~ Gospodnju u Perzi si|o{e u Ataliju.

14:26 I odande otplovi{e u Antiohiju, odakle behu predani blagodati Bo`joj na delo koje svr{i{e.

14:27 A kad do|o{e i sabra{e crkvu, kaza{e sve {ta u-ini Bog s njima, i kako otvori neznabo{cima vrata vere.

14:28 I osta{e onde ne malo vremena s u-enici-
ma.

GLAVA 15

I neki si{av{i iz Judeje u~ahu bra}u: Ako se ne obre`ete po obi~aju Mojsijevom, ne mo`ete se spasti.

15:2 A kad posta rasprava, i Pavle i Varnava ne malo se prepira{e s njima, odredi{e da Pavle i Varnava i drugi neki od njih idu gore k apostolima i stare{inama u Jerusalim za ovo pitanje.

15:3 A oni onda spremljeni od crkve, prola`ahu kroz Finikiju i Samariju kazuju}i obra}anje nezna-
bo`aca, i ~injahu veliku radost svoj bra}i.

15:4 A kad do|o{e u Jerusalim, primi ih crkva i apostoli i stare{ine, i kaza{e sve {to u-ini Bog s njima, i kako otvori neznabo{cima vrata vere.

15:5 Onda usta{e neki od jeresi farisejske koji behu verovali, i govorahu da ih valja obrezati, i zapovediti da dr`e zakon Mojsijev.

15:6 A apostoli i stare{ine sabra{e se da izvide ovu re~.

15:7 I po mnogom ve}anju usta Petar i re~e: Ljudi bra}o! Vi znate da Bog od prvih dana izabra izme|u nas da iz mojih usta ~uju neznabo{ci re~ jevan|elja i da veruju.

15:8 I Bog, koji poznaje srca, posvedo~i im i da-
de im Duha Svetog kao i nama.

15:9 I ne postavi nikakve razlike me|u nama i njima, o~istiv{i verom srca njihova.

15:10 Sad dakle {ta ku{ate Boga i ho}ete da metnete u-enicima jaram na vrat, kog ni o~evi na{i ni mi mogosmo poneti?

15:11 Nego verujemo da }emo se spasti blago-
da}u Gospoda Isusa Hrista kao i oni.

15:12 Onda umu~e sve mno{tvo, i slu{ahu Var-
navu i Pavla koji pripovedahu kolike znake i ~ude-
sa u~ini Bog u neznabo{cima preko njih.

15:13 A kad oni umuko{e, odgovori Jakov go-
vore}i: Ljudi bra}o! Poslu{ajte mene.

15:14 Simon kaza kako Bog najpre pohodi i pri-
mi iz neznabo`aca narod k imenu svom.

15:15 I s ovim se udaraju re~i proroka, kao {to
je napisano:

15:16 Potom }u se vratiti, i sazida}u dom Davi-
dov, koji je pao, i njegove razvaline popravi}u, i
podignu}u ga,

15:17 Da potra`e Gospoda ostali ljudi i svi naro-
di u kojima se ime moje spomenu, govori Gospod
koji tvori sve ovo.

15:18 Bogu su poznata od postanja sveta sva de-
la Njegova;

15:19 Zato ja velim da se ne dira u neznabo{ce
koji se obra}aju k Bogu;

15:20 Nego da im se zapovedi da se ~uvaju od
priloga idolskih i od kurvarstva i od udavljenog i
od krvi, i {to njima nije milo drugima da ne ~ine.

15:21 Jer Mojsije ima od starih vremena u svim
gradovima koji ga propovedaju, i po zbornicama
~ita se svake subote.

15:22 Tada na|o{e za dobro apostoli i stare{ine
sa svom crkvom da izberu izme|u sebe dvojicu i
da po{lju u Antiohiju s Pavlom i Varnavom, Judu
koji se zva{e Varsava, i Silu, ljude znamenite me-
|u bra}om.

15:23 I napisa{e rukama svojim ovo: Apostoli i
stare{ine i bra}a pozdravljaju bra}u koja su po An-
tiohiji i Siriji i Kilikiji {to su od neznabo`aca.

15:24 Budu}i da mi ~usmo da neki od nas izi{a-
v{i smeto{e vas re~ima, i raslabi{e du{e va{e govo-
re}i vam da se obrezujete i da dr`ite zakon, kojima
mi ne zapovedismo;

15:25 Zato na|osmo za dobro mi jednodu{no sa-
brani izbrane ljude poslati vama s ljubaznim na{im
Varnavom i Pavlom,

15:26 S ljudima koji su predali du{e svoje za
ime Gospoda na{eg Isusa Hrista.

15:27 Poslasmo dakle Judu i Silu, koji }e to i re-
~ima kazati.

15:28 Jer na|e za dobro Sveti Duh i mi da nika-
kvih tegoba vi{e ne me}emo na vas osim ovih po-
trebnih:

15:29 Da se ~uvate od priloga idolskih i od krvi
i od udavljenog i od kurvarstva, i {ta ne}ete da se
~ini vama ne ~inite drugima; od ~ega ako se ~uva-
te, dobro }ete ~initi. Budite zdravi.

15:30 A kad ih opremi{e, do|o{e u Antiohiju, i
sabrav{i narod preda{e poslanicu.

15:31 A kad pro~ita{e, obradova{e se utesi.

15:32 A Juda i Sila, koji i proroci behu, mnogim
re~ima ute{i{e bra}u i utvrdi{e.

15:33 I po{to bi{e onamo neko vreme, otpusti{e
ih bra}a s mirom k apostolima.

15:34 Sila na|e za dobro da ostane onamo, A
Juda se vrati u Jerusalem.

15:35 A Pavle i Varnava `ivljahu u Antiohiji i
u~ahu i propovedahu re~ Gospodnju s mnogima
drugim.

15:36 A posle nekoliko dana re~e Pavle Varna-
vi: Hajde da se vratimo i da obi|emo bra}u po
svim gradovima po kojima propovedasmo re~ Go-
spodnju kako `ive.

15:37 A Varnava htede da uzmu sa sobom Jova-
na prozvanog Marka.

15:38 Pavle pak govora{e: Onog koji nas je odu-
stao u Pamfiliji i nije i{ao s nama na delo na koje
smo bili odre|eni, da ne uzimamo sa sobom.

15:39 Tako postade raspra da se oni razdvoji{e, i
Varnava uzev{i Marka otplovi u Kipar.

15:40 A Pavle izbrav{i Silu izi|e predan blago-
dati Bo`joj od bra}e.

15:41 I prola`a{e kroz Siriju i Kilikiju utvr|uju-
}i crkve.

GLAVA 16

Do|e pak u Dervu i u Listru, i gle, onde be{e
neki u~enik, po imenu Timotije, sin neke `e-

ne Jevrejke koja verova{e, a oca Grka;

16:2 Za njega dobro svedo~ahu bra}a koja behu u Listri i u Ikoniji.

16:3 Ovog namisli Pavle da uzme sa sobom; i uze ga, i obreza Jevreja radi koji behu u onim mestima: jer svi znahu oca njegovog da be{e Grk.

16:4 I kad prola`ahu po gradovima, predava{e im da dr`e uredbe koje uredi{e apostoli i stare{ine u Jerusalimu.

16:5 A crkve se utvr|ivahu u veri, i svaki dan biva{e ih vi{e.

16:6 A kad pro|o{e Frigiju i galatijsku zemlju, zabrani im Duh Sveti govoriti re~ u Aziji.

16:7 A kad do|o{e u Misiju hte{e da idu u Viti-niju, i Duh ne dade.

16:8 A kad pro|o{e Misiju, si|o{e u Troadu.

16:9 I Pavlu se javi utvara no}u: be{e jedan ~ovek iz Makedonije, i staja{e mole}i ga i govore}i: Do|i u Makedoniju i pomozu nam.

16:10 A kad vide utvaru, odmah gledasmo da izi|emo u Makedoniju, doznavi{e da nas Gospod pozva da im propovedamo jevan|elje.

16:11 A kad se odvezosmo iz Troade, do|osmo u Samotrak, i sutradan u Neapolj,

16:12 A odande u Filibu, koje je prvi grad zemlje Makedonije, naselje rimsko; i u onom gradu ostasmo nekoliko dana.

16:13 A u dan subotni izi|osmo iz grada k vodi gde be{e bogomolja; i sedavi{e govorismo k`ena-ma koje se behu sabrale.

16:14 I jedna bogobojazna `ena, po imenu Lidi-ja, iz grada tijatirskog, koja prodava{e skerlet, slu{a{e: i Gospod otvori srce njeno da pazi na re~i Pavlove.

16:15 A kad se krsti ona i ku}a njena, molja{e nas govore}i: Ako mislite da ja verujem Gospoda, u|ite u moju ku}u i `ivite. I natera nas.

16:16 A dogodi se kad i|asmo na molitvu da nas srete jedna robinja koja ima{e duh poga|a~ki i vra~aju}i dono{a{e veliki dobitak svojim gospodari-ma.

16:17 Ova po|e za Pavlom i za nama, i vika{e govore}i: Ovi su ljudi sluge Boga Najvi{eg, koji javljaju nama put spasenja.

16:18 I ovako ~inja{e mnogo dana. A kad se Pavlu dosadi, okrenu se i re~e duhu: Zapovedam ti imenom Isusa Hrista, izi|i iz nje. I izi|e u taj ~as.

16:19 A kad vide{e njeni gospodari da izi|e nad njihovog dobitka, uze{e Pavla i Silu i odvuko{e ih na pazar ka knezovima.

16:20 I dovedavi{e ih k vojvodama, reko{e: Ovi su ljudi Jevreji, i mute po na{em gradu,

16:21 I propovedaju obi~aje koje nama ne valja primati ni tvoriti, jer smo Rimljani.

16:22 I sle`e se narod na njih, i vojvode izdre{e im haljine, i zapovedi{e da ih {ibaju.

16:23 I po{to ih zdravo izbi{e baci{e ih u tamnicu, i zapovedi{e tamni~aru da ih dobro ~uva.

16:24 Primivi{e takvu zapovest on ih baci u najdonju tamnicu i noge im metnu u klade.

16:25 A u pono}i behu Pavle i Sila na molitvi i hvaljahu Boga; a su`nji ih slu{ahu.

16:26 A ujedanput tako se vrlo zatrese zemlja da se pomesti temelj tamni~ki; i odmah se otvori{e sva vrata i svima spado{e okovi.

16:27 A kad se probudi tamni~ar i vide otvorena vrata tamni~ka, izvadi no` i htede da se ubije, misle}i da su pobegli su`nji.

16:28 A Pavle povika zdravo govore}i: Ne ~ini sebi zlo nikakvo, jer smo mi svi ovde.

16:29 A on zaikavi{e sve}u ulete i drh}u}i pripade k Pavlu i Sili;

16:30 I izvedavi{e ih napolje re~e: Gospodo! [ta mi treba ~initi da se spasem?

16:31 A oni reko{e: Veruj Gospoda Isusa Hrista i spa{e} se ti i sav dom tvoj.

16:32 I kaza{e mu re~ Gospodnju, i svima koji su u domu njegovom.

16:33 I uze ih u onaj sat no}i i opra im rane; i krsti se on i svi njegovi odmah.

16:34 I uvedavi{e ih u svoj dom postavi trpezu, i radova{e se sa svim domom svojim {to verova Boga.

16:35 A kad bi dan, posla{e vojvode pandure govore}i: Pustite ova dva ~oveka.

16:36 A tamni~ar kaza re~i ove Pavlu: Posla{e vojvode da se pustite; sad dakle izi|ite i idite s mirom.

16:37 A Pavle re~e njima: Izbiv{i nas pred narodom bez suda, ljude Rimljane, baci{e u tamnicu: i sad ho}e da nas puste? Nije tako, nego sami neka do|u i izvedu nas.

16:38 A panduri kaza{e vojvodama ove re~i; i upla{i{e se kad ~u{e da su Rimljani;

16:39 I do{av{i umoli{e ih, i izvedo{e mole}i da izi|u iz grada.

16:40 A kad izi|o{e iz tamnice, do|o{e k Lidiji, i videv{i bra}u ute{i{e ih, i otido{e.

GLAVA 17

Pro{av{i pak Amfipolj i Apoloniju do|o{e u Solun, gde be{e zbornica jevrejska.

17:2 I Pavle po obi~aju svom u|e k njima, i tri subote razgovara se s njima iz pisma,

17:3 Pokazuju}i i dokazuju}i im da je trebalo Hristos da postrada i vaskrsne iz mrtvih, i da ovaj Isus kog ja, re~e, propovedam vama, jeste Hristos.

17:4 I neki od njih verova{e, i prista{e s Pavlom i sa Silom, i od pobo`nih Grka mno{tvo veliko, i od `ena gospodskih ne malo.

17:5 Ali tvrdovrati Jevreji zavi|ahu, i uzev{i neke zle ljude od prostog naroda, i sabrav{i ~etu, uzbuni{e po gradu, i napado{e na ku}u Jasonovu, i tra`ahu da ih izvedu pred narod.

17:6 A kad njih ne na|o{e, povuko{e Jasona i neke od bra}e pred stare{ine gradske vi~u}i: Ovi {to zamuti{e vasioni svet do|o{e i ovde,

17:7 Koje Jason primi; i ovi svi rade protiv }esarevih zapovesti, govore}i da ima drugi car, Isus.

17:8 I smuti{e narod i stare{ine gradske koji ovo ~u{e.

17:9 Ali kad ih Jason i ostali zadovolji{e odgovorom, pusti{e ih.

17:10 A bra}a odmah no}u opravi{e Pavla i Silu u Veriju. Do{av{i onamo u|o{e u zbornicu jevrejsku.

17:11 Ovi pak behu plemenitiji od onih {to `ive u Solunu; oni primi{e re~ sa svim srcem, i svaki dan istra`ivahu po pismu je li to tako.

17:12 Tako verova{e mnogi od njih, i od po{tenih gr~kih `ena i od ljudi ne malo.

17:13 A kad razabra{e Jevreji solunski da Pavle u Veriji propovedi re~ Bo`ju, do|o{e i onamo te uzdigo{e i pobuni{e narod.

17:14 A bra}a onda odmah otpravi{e Pavla da ide u primorje; a Sila i Timotije osta{e onde.

17:15 A pratioci dovedo{e Pavla do Atine: i primiv{i zapovest na Silu i Timotija da do|u k njemu {to br`e, vratil{e se.

17:16 A kad ih Pavle ~eka{e u Atini, razdra`i se duh njegov u njemu gledaju}i grad pun idola;

17:17 I prepira{e se s Jevrejima i bogobojaznima u zbornici, i na pazaru svaki dan s onima s kojima se ude{ava{e.

17:18 A neki od Epikurovaca i od stoji~kih mudraca prepirahu se s njim; i jedni govorahu: [ta ho}e ovaj besposlica? A drugi: Vidi se kao da ho}e nove bogove da propoveda. Jer im propoveda{e jevan|elje o Isusu i o vaskrsenju.

17:19 Pa ga uze{e i odvedo{e na Areopag govore}i: Mo`emo li razumeti kakva je ta nova nauka {to ti kazuje}?

17:20 Jer ne{to novo me}e{u na{e u{i; ho}emo dakle da vidimo {ta }e to biti.

17:21 A Atinjani svi i putnici iz drugih zemalja ne behu niza{ta drugo nego da {ta novo kazuju ili slu{aju.

17:22 A Pavle stav{i nasred Areopaga re~e: Ljudi Atinjani! Po svemu vas vidim da ste vrlo pobo`ni;

17:23 Jer prolaze}i i motre}i va{e svetinje na|oh oltar na kome be{e napisano: Bogu nepoznatom. Kog dakle ne znaju}i po{tujete Onog vam ja propovedam.

17:24 Bog koji je stvorio svet i sve {to je u nje-mu, On budu}i Gospodar neba i zemlje, ne `ivi u rukotvorenim crkvama,

17:25 Niti prima uga|anja od ruku ~ove-ijih, kao da bi Onome trebalo {ta koji sam daje svima `ivot i dihanje i sve.

17:26 I u~inio je da od jedne krvi sav rod ~ove-~iji `ivi po svemu licu zemaljskom, i postavio je unapred odre|ena vremena i me|e njihovog `ivlje-nja:

17:27 Da tra`e Gospoda, ne bi li Ga barem opi-pali i na{li, premda nije daleko ni od jednog nas;

17:28 Jer kroz Njega `ivimo, i mi~emo se, i je-smo; kao {to i neki od va{i}ih peva~a reko{e: Jer smo i rod Njegov.

17:29 Kad smo dakle rod Bo`ji, ne treba da mi-slimo da je Bo`anstvo kao ikone zlatne ili srebrne ili kamene, koje su ljudi majstorski na~inili po smi{ljanju svom.

17:30 Ne gledaju}i dakle Bog na vremena ne-znanja, sad zapoveda svima ljudima svuda da se pokaju;

17:31 Jer je postavio dan u koji }e suditi vasio-nom svetu po pravdi preko ~oveka koga odredi, i dade svima veru vaskrsnuv{i Ga iz mrtvih.

17:32 A kad ~u{e vaskrsenje iz mrtvih, onda se jedni rugahu; a jedni reko{e: Da te ~ujemo opet o tom.

17:33 Tako Pavle otide izme|u njih.

17:34 A neki ljudi prista{e uza nj i verova{e; me|u kojima be{e i Dionisije Areopagitski, i `ena po imenu Damara, i drugi s njima.

GLAVA 18

A potom se odlu~i Pavle od Atine i do|e u Korint,

18:2 I na|e jednog Jevrejina, po imenu Akilu, rodnom iz Ponta, koji be{e skoro do{ao iz Talijan-ske sa `enom svojom Priskilom (jer be{e zapove-dio Klaudije da svi Jevreji idu iz Rima), i do|e k njima.

18:3 I budu}i da be{e onog istog zanata, osta kod njih i ra|a{e, jer behu }ilimarskog zanata.

18:4 A prepira{e se u zbornicama svake subote, i nadgovara{e Jevreje i Grke.

18:5 I kad si|o{e iz Makedonije Sila i Timotije, navali Duh Sveti na Pavla da svedo~i Jevrejima da je Isus Hristos.

18:6 A kad se oni protivljahu i huljahu, otrese haljine svoje i re~e im: Krv va{a na va{e glave; ja sam ~ist, od sad idem u neznabo{ce.

18:7 I oti{av{i odande do|e u ku}u nekoga po imenu Justa, koji po{tova{e Boga, i kog ku}a be{e kraj zbornice.

18:8 A Krisp, stare{ina zborni-ki, verova Go-spoda sa svim domom svojim; i od Korin}ana mnogi koji slu{ahu verova{e i krsti{e se.

18:9 A Gospod re~e Pavlu no}u u utvari: Ne boj se, nego govori, i da ne u}uti{;

18:10 Jer sam ja s tobom, i niko se ne}e usuditi da ti {ta u~ini; jer ja imam veliki narod u ovom gradu.

18:11 I on sedi onde godinu i {est meseci u~e}i ih re~i Bo`joj

18:12 A kad be{e Galion namesnik u Ahaji, napado{e Jevreji jednodu{no na Pavla i dovedo{e ga na sud

18:13 Govore}i: Ovaj nagovara ljude da po{tuju Boga protiv zakona.

18:14 A kad Pavle htjede da otvori usta, re~e Ga-lion Jevrejima: Da je kakva nepravda bila ili zlo delo, po du`nosti poslu{ao bih vas, o Jevreji!

18:15 Ali kad su prepiranja za re~i i za imena i za zakon va{, gledajte sami; jer ja sudija tome ne}u da budem.

18:16 I izagna ih iz sudnice.

18:17 Onda svi Grci uhvati{e Sostena, stare{inu zborni-kog, i bi{e ga pred sudnicom; i Galion nije ni{ta za to mario.

18:18 A Pavle osta jo{ pozadugo, i oprostiv{i se s bra}om otplovi u Siriju i s njime Priskila i Akila, i ostri`e glavu u Kenhreji, jer se be{e zavetovao.

18:19 I do|e u Efes; i njih ostavi onde, a on u|e u zbornicu, i prepira{e se s Jevrejima.

18:20 A kad ga oni moliše da ostane kod njih više vremena, ne htjede,

18:21 Nego se oprostí s njima govoreći: Valja mi, makar kako bilo, ovaj praznik {to ide provesti u Jerusalimu; nego, ako Bog htjedbude, vrati}u se opet k vama. I odveze se iz Efesa; a Akila i Priskila ostaše u Efesu.

18:22 I do{av{i u] esariju, izi|e i pozdravi se s crkvom, i si|e u Antiohiju.

18:23 I provedav{i nekoliko vremena izi|e i pro|e redom galatijsku zemlju i Frigiju utvr|uju}i sve u-enike.

18:24 A do|e u Efes jedan Jevrejin, po imenu Apolos, rodóm iz Aleksandrije, ~ovek re~it i silan u knjigama.

18:25 Ovaj beše upu}en na put Gospodnji, i gore}i duhom, govoraše i u-aše pravo o Gospodu, a znaše samo kr{tenje Jovanovo.

18:26 I ovaj po-e slobodno propovedati po zbornicama. A kad ga ~uše Akila i Priskila, primiše ga i još mu bolje pokazaaše put Gospodnji.

18:27 A kad on htjede da pre|e u Ahaju, poslaše bra}a unapred i pisaše u-enicima da ga prime. I on do{av{i onamo pomo`e mnogo onima koji verovahu blagoda}u;

18:28 Jer zdravo nadvla|ivaše Jevreje jednako pred narodom dokazuju}i iz pisma da je Isus Hristos.

GLAVA 19

Dogodi se pak, kad beše Apolos u Korintu, da Pavle prola`aše gornje zemlje, i do|e u Efes, i na{av{i neke u-enike

19:2 Re-e im: Jeste li primili Duha Svetog kad ste verovali? A oni mu rekoše: Nismo ni ~uli da ima Duh Sveti.

19:3 A on im re-e: Na {ta se dakle krstiste? A oni rekoše: Na kr{tenje Jovanovo.

19:4 A Pavle re-e: Jovan krsti kr{tenjem pokajanja, govore}i narodu da veruju Onog koji }e za njim do}i, to jest, Hrista Isusa.

19:5 A kad to ~uše, krstiše se u ime Gospoda Isusa.

19:6 A kad Pavle metnu ruke na njih, si|e Duh Sveti na njih, i govoraše jezike i proricaahu.

19:7 A beše ljudi svega oko dvanaest.

19:8 I u{av{i u zbornicu govoraše slobodno tri meseca u-e}i i uveravaju}i za carstvo Bo`je.

19:9 A kad neki behu otvrdnuli i sva|ahu se hu- le}i na put Gospodnji pred narodom, odstupi od njih i odlu~i u-enike, pa se prepiraše svaki dan u {koli nekog Tirana.

19:10 I ovo je bivalo dve godine, tako da svi koji `ivljahu u Aziji, i Jevreji i Grci, ~uše re~ Gospoda Isusa.

19:11 I Bog ~injaše ne mala ~udesu rukama Pavlovim,

19:12 Tako da su i ~alme i ubru{~i}e znojave od tela njegovog nosili na bolesnike, i oni se isceljivahu od bolesti, i duhovi zli izla`ahu iz njih.

19:13 I po-e neki od Jevreja, koji se skitahu i zaklinjahu |avole, spominjati nad onima u kojima behu zli duhovi ime Gospoda Isusa govore}i: Zaklinjemo vas Isusom koga Pavle propoveda.

19:14 A behu nekih sedam sinova Skeve Jevrejina, poglavara sve{teni-kog, koji ovo ~injahu.

19:15 A duh zli odgovaraju}i re-e: Isusa poznajem, i Pavla znam; ali vi ko ste?

19:16 I sko~iv{i na njih ~ovek u kome beše zli duh nadvlada ih, i priti{te ih poda se tako da goli i izranjeni utekoše iz one ku}e.

19:17 I ovo doznaše svi koji `ivljahu u Efesu, i Jevreji, i Grci; i u|e strah u sve njih, i veli-aše se ime Gospoda Isusa.

19:18 I mnogi od onih {to verovahu, dola`ahu te se ispovedahu i kazivahu {ta su u-inili.

19:19 A mnogi od onih koji ~arahu, sabrav{i knjige svoje spaljivahu ih pred svima; i prora-unaše i na|oše da su vredale pedeset hiljada gro{a.

19:20 Tako zdravo rastijaše i nadvla|ivaše re~ Gospodnja.

19:21 I kad se ovo svr{i, namisli Pavle da pro|e preko Makedonije i Ahaje, i da ide u Jerusalim, i re-e: Po{to budem tamo, valja mi i Rim videti.

19:22 I posla u Makedoniju dvojicu od onih koji ga slu`ahu, Timotija i Erasta; a on osta neko vreme u Aziji.

19:23 A u ono vreme podi`e se ne mala buna puta radi Gospodnjeg,

19:24 Jer nekakav zlatar, po imenu Dimitrije, koji gra|a{e Dijani srebrne crkvice i dava{e majstorima ne mali posao,

19:25 On skupi ove i drugih ovakvih stvari majstore, i re~e: Ljudi! Vi znate da od ovog posla mi imamo dobitak za svoje `ivljenje;

19:26 I vidite i ~ujete da ne samo u Efesu nego gotovo po svoj Aziji ovaj Pavle odvrati narod mnogi, govore}i: To nisu bogovi {to se rukama ~ove~ijim grade.

19:27 I ne samo {to }e ova nesre}a do}i na na{ zanat da ne prolazi, nego se ne}e mariti ni za crkvu velike boginje Dijane, i propa}e veli~anstvo one koju sva Azija i vasioni svet po{tuje.

19:28 A kad oni ovo ~u{e, napuni{e se gneva, i vikahu govore}i: Velika je Dijana Efeska!

19:29 I sav se grad napuni bune; i navaliv{i jednodu{no na zbori{te uhvati{e Gaja i Aristarha iz Makedonije, drugove Pavlove.

19:30 A kad Pavle htjede da ide me|u narod, ne dado{e mu u~enici.

19:31 A neki i od azijskih poglavara koji mu behu prijatelji, posla{e k njemu savetuju}i ga da ne izlazi na zbori{te.

19:32 Jedni pak vikahu jedno a drugi drugo; jer be{e sabor smu}en, i najvi{e ih ne znahu za{to su se skupili.

19:33 A jedni od naroda izvuko{e Aleksandra, kad ga Jevreji izvedo{e. A Aleksandar mahnuv{i rukom htjede da odgovori narodu.

19:34 A kad ga pozna{e da je Jevrejin, povika{e svi u glas, i vikahu oko dva sata: Velika je Dijana Efeska.

19:35 A pisar uti{av{i narod re~e: Ljudi Efesci! Ko je taj ~ovek koji ne zna da grad Efes slavi veliku boginju Dijanu i njen kip nebeski?

19:36 Kad dakle to ne mo`e niko odre}i, valja vi da budete mirni, i ni{ta naglo da ne ~inite;

19:37 Jer dovedoste ove ljudi koji niti su crkvu Dijaninu pokrali, niti hule na va{u boginju.

19:38 A Dimitrije i majstori koji su s njim ako imaju kakvu tu`bu, imaju sudovi, i imaju namesnici, neka tu`e jedan drugog.

19:39 Ako li {ta drugo i{tete, neka se izvidi na pravoj skup{tini.

19:40 Jer se bojimo da ne budemo tu`eni za dana{nju bunu; a nijednog uzroka nema kojim bismo se mogli opravdati za ovu bunu. I ovo rekav{i raspusti narod koji se be{e sabrao.

GLAVA 20

A po{to se uti{a buna, dozva Pavle u~enike, i ute{iv{i ih oprosti se s njima, i izi|e da ide u Makedoniju.

20:2 I pro{av{i one zemlje, i svetovav{i ih mnogim re~ima, do|e u Gr~ku.

20:3 Po`ivev{i pak onamo tri meseca stado{e mu Jevreji raditi o glavi kad htjede da se odveze u Siriju, i namisli da se vrati preko Makedonije.

20:4 I po|e s njim do Azije Sosipatar Pirov iz Verije, i Aristarh i Sekund iz Soluna, i Gaj iz Derve i Timotije, i Tihik i Trofim iz Azije.

20:5 Ovi oti{av{i napred ~ekahu nas u Troadi.

20:6 A mi se odvezosmo posle dana presnih hlebova iz Filibe, i do|osmo k njima u Troadu za pet dana, i onde ostasmo sedam dana.

20:7 A u prvi dan nedelje, kad se sabra{e u~enici da lome hleb, govora{e im Pavle, jer htjede sutradan da po|e, i prote`e besedu do pono}i.

20:8 I behu mnoge sve}e gore u sobi gde se bejasmu sabrali.

20:9 A se|a{e na prozoru jedno mom~e, po imenu Evtih, nadvladano od tvrdog sna, i kad Pavle govora{e mnogo, na`e se u snu i pade dole s tre}eg poda, i digo{e ga mrtva.

20:10 A Pavle si{av{i pade na nj, i zagrliv{i ga re~e: Ne bunite se, jer je du{a njegova u njemu.

20:11 Onda izi|e gore, i prelomiv{i hleb okusi, i dovoljno govori do same zore, i tako otide.

20:12 A mom~e dovedo{e `ivo, i ute{i{e se ne malo.

20:13 A mi do{av{i u la|u odvezosmo se u As, i odande htesmo da uzmemo Pavla; jer tako be{e zapovedio, hote}i sam da ide pe{ice.

20:14 A kad se sasta s nama u Asu, uzemosmo ga, i do|osmo u Mitilinu.

20:15 I odande odvezav{i se do|osmo sutradan prema Hiju; a drugi dan odvezosmo se u sam, i no}ismo u Trigiliju; i sutradan do|osmo u Milit.

20:16 Jer Pavle namisli da pro|emo mimo Efes da se ne bi zadr`ao u Aziji; jer hi}a{e, ako bude mogu}e, da bude o Troji~inu dne u Jerusalmu.

20:17 Ali iz Milita posla u Efes i dozva stare{ine crkvene.

20:18 I kad do|o{e k njemu, re~e im: Vi znate od prvog dana kad do|oh u Aziju kako s vama jednako bih

20:19 Slu`e}i Gospodu sa svakom poniznosti i mnogim suzama i napastima koje mi se dogodi{e od Jevreja koji mi ra|ahu o glavi;

20:20 Kako ni{ta korisno ne izostavih da vam ne ka`em i da vas nau~im pred narodom i po ku}ama,

20:21 Svedo~e}i i Jevrejima i Grcima pokajanje k Bogu i veru u Gospoda na{eg Isusa Hrista.

20:22 I sad evo ja svezan Duhom idem u Jerusalm ne znaju}i {ta }e mi se u njemu dogoditi;

20:23 Osim da Duh Sveti po svim gradovima svedo~i, govore}i da me okovi i nevolje ~ekaju.

20:24 Ali se ni za{to ne brinem, niti marim za svoj `ivot, nego da svr{im te~enje svoje s rado}u i slu`bu koju primih od Gospoda Isusa: da posvedo~im jevan|elje blagodatni Bo`je.

20:25 I evo sad znam da vi{e ne}ete videti moglica, vi svi po kojima prolazih propovedaju}i carstvo Bo`je.

20:26 Zato vam svedo~im u dana{nji dan da sam ja ~ist od krvi sviju;

20:27 Jer ne izostavih da poka`em volju Bo`ju.

20:28 Pazite dakle na sebe i na sve stado u kome vas Duh Sveti postavi vladikama da pasete crkvu Gospoda i Boga koju ste~e krvlju svojom;

20:29 Jer ja ovo znam da }e po odlasku mom u}i me|u vas te{ki vuci koji ne}e {tedeti stada;

20:30 I izme|u vas samih posta}e ljudi koji }e govoriti izvrnutu nauku da odvra}aju u~enike za sobom.

20:31 Zato gledajte i opominjite se da tri godine dan i no} ne prestajah u~e}i sa suzama svakog od vas.

20:32 I sad vas, bra}o, predajem Bogu i re~i blagodatni Njegove, koji mo`e nazidati i dati vam nasledstvo me|u svima osve}enima.

20:33 Srebra, ili zlata, ili ruha ni u jednog ne zaiskah.

20:34 Sami znate da potrebi mojoj i onih koji su sa mnom bili poslu`i{e ove ruke moje.

20:35 Sve vam pokazah da se tako valja truditi i pomagati nemo}nima, i opominjati se re~i Gospoda Isusa koju On re~e: Mnogo je bla`enije davati negoli uzimati.

20:36 I ovo rekav{i kle~e na kolena svoja sa svima njima i pomoli se Bogu.

20:37 A sviju stade veliki pla~ i zagrliv{i Pavla celivahu ga,

20:38 @alosni najvi{e za re~ koju re~e da vi{e ne}e videti lice njegovo; i otrpati{e ga u la|u.

GLAVA 21

I kad bi te se odvezosmo otrgnuv{i se od njih, idu}i pravo do|osmo u Ko, i drugi dan u Rod i odande u Pataru.

21:2 I na{av{i la|u koja polazi u Finikiju, u|osmo i odvezosmo se.

21:3 A kad nam se ukaza Kipar, ostavismo ga nalevo, i plovljasmu u Siriju, i stadosmo u Tiru; jer onde valja{e da se istovari la|a.

21:4 I na{av{i u~enike ostasmo onde sedam dana: oni Pavlu govorahu Duhom da ne ide gore u Jerusalm.

21:5 A kad bi te mi dane navr{ismo, izi{av{i i|asmo, i pra}ahu nas svi sa `enama i decom do iza grada, i kleknuv{i na bregu pomolismo se Bogu.

21:6 I oprostiv{i se jedan s drugim u | osmo u la-
|u; a oni se vrati{e svojim ku}ama.

21:7 A mi po-ev{i plovljenje od Tira, do | osmo
u Ptolemaidu; i pozdraviv{i se s bra}om ostasmo
kod njih jedan dan.

21:8 A sutradan po{av{i Pavle i koji bijasmo s
njim do | osmo u] esariju; i u{av{i u ku}u Filipa je-
van | elista, koji be{e jedan od sedam | akona, osta-
smo u njega.

21:9 I ovaj ima{e ~etiri k}eri devojke koje prori-
cahu.

21:10 Stoje}i mi pak onde mnogo dana, do | e
odozgo iz Judeje jedan prorok, po imenu Agav;

21:11 I do{av{i k nama uze pojas Pavlov i sve-
zav{i svoje ruke i noge re~e: Tako veli Duh Sveti:
^oveka kog je ovaj pojas, ovako }e ga svezati u Je-
rusalimu Jevreji, i preda}e ga u ruke neznabo`aca.

21:12 I kad ~usmo ovo, molismo i mi i onda{nji
da ne ide gore u Jerusalim.

21:13 A Pavle odgovori i re~e: [ta ~inite te pla-
~ete i cepate mi srce? Jer ja ne samo svezan biti
ho}u, nego i umreti u Jerusalimu gotov sam za ime
Gospoda Isusa.

21:14 A kad ga ne mogasmo odvratiti, umuko-
smo rekav{i: Volja Bo`ja neka bude.

21:15 A posle ovih dana spremiv{i se izi | osmo
u Jerusalim.

21:16 A do | o{e s nama i neki u~enici iz] esarije
vode}i sa sobom nekog Mnasona iz Kipra, starog
u~enika, u kog bismo mi stajali.

21:17 I kad do | osmo u Jerusalim, primi{e nas
bra}a ljubazno.

21:18 A sutradan otide Pavle s nama k Jakovu, i
do | o{e sve stare{ine.

21:19 I pozdraviv{i se s njima kaziva{e sve re-
dom {ta u~ini Bog u neznabo{cima njegovom slu`-
bom.

21:20 A oni ~uv{i hvaljahu Boga i reko{e mu:
Vidi{ li, brate! Koliko je hiljada Jevreja koji vero-
va{e, i svi te`e na stari zakon.

21:21 A doznali su za tebe da u~i{ otpadanju od
zakona Mojsijevog sve Jevreje koji `ive me | u ne-

znabo{cima, kazuju}i da im ne treba obrezivati de-
ce svoje, niti dr`ati obi~aje ota~ke.

21:22 [ta }emo dakle sad? Narod }e se sabrati
jama~no; jer }e ~uti da si do{ao.

21:23 Ovo dakle u~ini {ta ti ka`emo: u nas ima-
ju ~etiri ~oveka koji su se zavetovali Bogu;

21:24 Ove uzmi i o~isti se s njima, i potro{i na
njih neka ostri`u glave svoje, i svi }e doznati da
ono {to su ~uli za tebe ni{ta nije, nego da i sam dr-
`i{ zakon i `ivi{ po njemu.

21:25 A za neznabo{ce koji verova{e mi posla-
smo presudiv{i da oni takvo ni{ta ne dr`e osim da
se ~uvaju od priloga idolskih, i od krvi, i od uda-
vljenog, i od kurvarstva.

21:26 Tada Pavle uze one ljude, i sutradan o~i-
stiv{i se s njima, u | e u crkvi, i pokaza kako izvr-
{uje dane o~i}enja dokle se ne prinese `rtva za
svakog njih.

21:27 A kad htjede da se navr{i sedam dana, vi-
dev{i ga u crkvi oni Jevreji {to behu iz Azije, po-
buni{e sav narod, i metnu{e ruke na nj.

21:28 Vi~u}i: Pomagajte, ljudi Izrailjci! Ovo je
~ovek koji protiv naroda i zakona i protiv ovog
mesta u~i sve svuda; pa jo{ i Grke uvede u crkvu i
opogani sveto mesto ovo.

21:29 Jer behu videli s njim u gradu Trofima iz
Efesa, kog mi{ljahu da je uveo Pavle u crkvu.

21:30 I sav se grad podi`e, i navali narod sa svi-
ju strana, i uhvativ{i Pavla vucijahu ga napolje iz
crkve; i odmah se zatvori{e vrata.

21:31 A kad hte{e da ga ubiju, do | e glas gore k
vojvodi od ~ete da se pobuni sav Jerusalim.

21:32 A on odmah uzev{i vojnike i kapetane do-
tr~a na njih. A oni videv{i vojvodu i vojnike pre-
sta{e biti Pavla.

21:33 A vojvoda pristupiv{i uze ga, i zapovedi
da ga metnu u dvoje verige, i pita{e ko je i {ta je
u~inio.

21:34 A jedan vika{e jedno, a drugi drugo po
narodu. A kad ne mo`e od bune ni{ta da razume
upravo, zapovedi da ga odvedu u logor.

21:35 A kad bi na basamacima, mora{e ga voj-
nici nositi sile radi naroda.

21:36 Jer za njim prista mno{tvo naroda koji vi-
kahu: Pogubi ga.

21:37 A kad htede Pavle da u|e u logor, re~e vo-
jvodi: Je li mi slobodno govoriti {ta tebi? A on re-
~e: Zar ume{ gr~ki?

21:38 Nisi li ti Misirac koji pre ovih dana pod-
buni i izvede u pustinju ~etiri hiljade hajduka?

21:39 A Pavle re~e: Ja sam ~ovek Jevrejin iz Ta-
rsa, gra|anin poznatog grada u Kilikiji; nego te
molim dopusti mi da govorim k narodu.

21:40 A kad mu dopusti, stade Pavle na basama-
cima i mahnu rukom na narod; i kad posta velika
ti{ina progovori jevrejskim jezikom govore}i:

GLAVA 22

Lj udi, bra}o i o~evi! ^ujte sad moj odgovor k
vama.

22:2 A kad ~u{e da im jevrejskim jezikom pro-
govori, jo{ ve}a ti{ina posta. I re~e:

22:3 Ja sam ~ovek Jevrejin, koji sam ro|en u
Tarsu kilikijskom, i odgajen u ovom gradu kod no-
gu Gamaliilovih, nau~en upravo ota~kom zakonu, i
bijah revnitelj Bo`ji kao {to ste vi svi danas.

22:4 Ja ovaj put gonih do same smrti, ve`u}i i
predaju}i u tamnicu i ljude i `ene,

22:5 Kao {to mi svedo~i i poglavar sve{teni~ki i
sve stare{ine; od kojih i poslanice primih na bra}u
koja `ive u Damasku; i i|ah da dovedem one {to
behu onamo svezane u Jerusalim da se mu~e.

22:6 A kad i|ah i pribli`ih se k Damasku, dogo-
di mi se oko podne da me ujedanput obasja velika
svetlost s neba.

22:7 I padoh na zemlju, i ~uh glas, koji mi govo-
ri: Savle! Savle! Za{to me goni{?

22:8 A ja odgovorih: Ko si Ti, Gospode? A On
mi re~e: Ja sam Isus Nazare}anin, kog ti goni{.

22:9 A koji behu sa mnom vide{e svetlost i
upla{i}e se; ali ne ~u{e glas koji mi govora{e.

22:10 A ja rekoh: [ta }u ~initi, Gospode? A Go-
spod mi re~e: Ustani i idi u Damask, i tamo }e ti se
kazati za sve {ta ti je odre|eno da ~ini{.

22:11 I kad obnevideh od silne svetlosti one, vo-
|ahu me za ruku oni koji behu sa mnom, i do|oh u
Damask.

22:12 A neki Ananija, ~ovek pobo`an po zako-
nu, posvedo~en od sviju Jevreja koji `ive u Dama-
sku,

22:13 Do{av{i k meni stade i re~e mi: Savle bra-
te! Progledaj. I ja u taj ~as pogledah na nj.

22:14 A on mi re~e: Bog otaca na{ih izabra te da
pozna{ volju Njegovu, i da vidi{ pravednika, i da
~uje{ glas iz usta Njegovih:

22:15 Da Mu bude{ svedok pred svim ljudima
za ovo {to si video i ~uo.

22:16 I sad {ta okleva{? Ustani i krsti se, i operi
se od greha svojih, prizvav{i ime Gospoda Isusa.

22:17 A dogodi se, kad se vratih u Jerusalim i
moljah se u crkvi Bogu, da postadoh izvan sebe,

22:18 I videh Ga gde mi govori: Pohitaj te iza|i
iz Jerusalima, jer ne}e primiti svedo~anstvo tvoje
za mene.

22:19 I ja rekoh: Gospode! Sami znadu da sam
ja metao u tamnice i bio po zbornicama one koji
Te veruju.

22:20 I kad se proliva{e krv Stefana svedoka
Tvog, i ja stajah i pristajah na smrt njegovu, i ~u-
vah haljine onih koji ga ubijaju.

22:21 I re~e mi: Idi, jer }u ja daleko da te po{a-
ljem u neznabo{ce.

22:22 A oni ga slu{ahu do ove re~i, pa podigo{e
glas svoj govore}i: Uzmi sa zemlje takvog; jer ne
treba da `ivi.

22:23 A kad oni vikahu i zbacivahu haljine i ba-
cahu prah u nebo,

22:24 Zapovedi vojvoda da ga odvedu u logor, i
re~e da ga bojem ispitaju da dozna za kakvu krivi-
cu tako vikahu na nj.

22:25 I kad ga pritego{e uzicama, re~e Pavle ka-
petanu, koji staja{e onde: Zar vi mo`ete biti ~oveka
Rimljanina, i jo{ bez suda?

22:26 A kad ~u kapetan, pristupi k vojvodi i ka-
za govore}i: Gledaj {ta }e{ ~initi; jer je ovaj ~ovek
Rimljanin.

22:27 A vojvoda pristupiv{i re~e mu: Ka`i mi jesi li ti Rimljanin? A on re~e: Da.

22:28 A vojvoda odgovori: Ja sam za veliku cenu ime ovog gra|anstva dobio. A Pavle re~e: A ja sam se i rodio s njime.

22:29 Onda odstupi{e odmah od njega oni {to hte{e da ga ispituju; a vojvoda se upla{i kad razume da je Rimljanin i {to ga be{e svezao.

22:30 A sutradan, `ele{i doznati istinu za{to ga tu`e Jevreji, pusti ga iz okova, i zapovedi da do|u glavari sve{teni~ki i sav sabor njihov; i svedav{i Pavla postavi ga pred njima.

GLAVA 23

A Pavle pogledav{i na skup{tinu re~e: Ljudi bra}o! Ja sa svom dobrom savesti `iveh pred Bogom do samog ovog dana.

23:2 A poglavar sve{teni~ki Ananija zapovedi onima {to stajahu kod njega da ga biju po ustima.

23:3 Tada mu re~e Pavle: Tebe }e Bog biti, zide okre~eni! I ti sedi{ te mi sudi{ po zakonu, a prestupaju}i zakon zapoveda{ da me biju.

23:4 A oni {to stajahu naokolo reko{e: Zar psuje{ Bo`jeg poglavara sve{teni~kog?

23:5 A Pavle re~e: Ne znadoh, bra}o, da je poglavar sve{teni~ki, jer stoji napisano: Stare{ini naroda svog da ne govori{ ru`no.

23:6 A znaju}i Pavle da je jedan deo sadukeja a drugi fariseja povika na skup{tini: Ljudi bra}o! Ja sam farisej i sin farisejev: za nad i za vaskrsenje iz mrtvih doveden sam na sud.

23:7 A kad on ovo re~e, postade raspra me|u sadukejima i farisejima, i razdeli se narod.

23:8 Jer sadukeji govore da nema vaskrsenja, ni an|ela ni duha; a fariseji priznaju oboje.

23:9 I postade velika vika, i ustav{i knji`evnici od strane farisejske prepirahu se me|u sobom govore{i: Nikakvo zlo ne nalazimo na ovom ~oveku; ako li mu govori duh ili an|eo, da se ne suprotimo Bogu.

23:10 A kad posta raspra velika, pobjav{i se vojvoda da Pavla ne raskinu, zapovedi da si|u voj-

nici i da ga otmu izme|u njih, i da ga odvedu u logor.

23:11 A onu no} stade Gospod pred njega i re~e: Ne boj se, Pavle, jer kao {to si svedo~io za mene u Jerusalmu, tako ti valja i u Rimu svedo~iti.

23:12 A kad bi dan, u~ini{e neki od Jevreja ve}e i zakle{e se govore{i da ne}e ni jesti ni piti dokle ne ubiju Pavla.

23:13 A be{e ih vi{e od ~etrdeset koji ovu kletvu u~ini{e.

23:14 Ovi pristupiv{i ka glavarima sve{teni~kim i stare{inama, reko{e: Kletvom zaklesmo se da ne}emo ni{ta okusiti dok ne ubijemo Pavla;

23:15 Sad dakle vi sa saborom ka`ite vojvodi da ga sutra svede k vama, kao da biste hteli doznati bolje za njega; a mi smo gotovi da ga ubijemo pre nego se on pribli`i.

23:16 A sin sestre Pavlove ~uv{i ovu zasedu do|e i u|e u logor i kaza Pavlu.

23:17 A Pavle dozvav{i jednog od kapetana re~e: Ovo mom~e odvedi k vojvodi, jer ima ne{to da mu ka`e.

23:18 A on ga uze i dovede k vojvodi, i re~e: Su`anj Pavle dozva me i zamoli da ovo mom~e dovedem k tebi koje ima ne{to da ti govori.

23:19 A vojvoda uzev{i ga za ruku, i oti{av{i nasamo, pita{e ga: [ta je {to ima{ da mi ka`e?

23:20 A ono re~e: Jevreji dogovori{e se da te zamole da sutra svede{ Pavla k njima na skup{tinu, kao da bi hteli bolje ispitati za njega;

23:21 Ali ti ih nemoj poslu{ati, jer ga ~ekaju od njihovih vi{e od ~etrdeset ljudi koji su se zakleli da ne}e ni jesti ni piti dokle ga ne ubiju; i sad su gotovi, i ~ekaju tvoje obe}anje.

23:22 A vojvoda onda otpusti mom~e zapovediv{i mu: Nikom ne kazuj da si mi ovo javio.

23:23 I dozvav{i dvojicu od kapetana re~e: Pripravite mi dvesta vojnika da idu do]esarije, i sedamdeset konjika i dvesta strelaca, po tre}em satu no}i.

23:24 I neka dovedu konje da posade Pavla, i da ga prate do Filiksa sudije.

23:25 I napisa poslanicu u kojoj ovako govora{e:

23:26 Od Klaudija Lisije ~estitom Filiksu pozdravlje.

23:27 ^oveka ovog uhvati{e Jevreji i hte{e da ga ubiju; ja pak do|oh s vojnicima i oteh ga doznav{i da je Rimljanin.

23:28 I `ele{i doznati uzrok za koji ga krive svedoh ga na njihovu skup{tinu.

23:29 Tada na|oh da ga krive za pitanja zakona njihovog, a da nema nikakve krivice koja zaslu`uje smrt ili okove.

23:30 I doznav{i ja ugovor jevrejski o glavi ovog ~oveka odmah ga poslah k tebi zapovediv{i i suparnicima njegovim da pred tobom ka`u {ta imaju na nj. Zdrav budi!

23:31 A vojnici onda, kao {to im se zapovedi, uze{e Pavla i odvedo{e ga no}u u Antipatridu.

23:32 A sutradan ostaviv{i konjike da idu s njim, vrati{e se u logor.

23:33 A oni do{av{i u]esariju, preda{e poslanicu sudiji i izvedo{e Pavla preda nj.

23:34 A sudija pro~itav{i poslanicu zapita odakle je; i doznav{i da je iz Kilikije

23:35 Re-e: Ispita}u te kad suparnici tvoji do|u. I zapovedi da ga ~uvaju u dvoru Irodovom.

GLAVA 24

Aposle pet dana si|e poglavar sve{teni~ki Ananija sa stare{inama i s ritorom nekim Tertulom, koji izi|o{e pred sudiju protiv Pavla.

24:2 A kad njega dozva{e, po~e Tertul tu`iti ga govore{i: [to `ivimo pod tobom u velikom miru, i pravice koje se ovom narodu ~ine tvojim promi{ljanjem,

24:3 U svakom doga|aju i svuda, ~estiti Filikse! Primamo sa svakom zahvalno}u.

24:4 Ali da ti mnogo ne dosa|ujem, molim te da nas kratko poslu{a{ sa svojom kroto}u.

24:5 Jer na|osmo ovog ~oveka da je kuga, i podi`e bunu protiv sviju Jevreja po vasionom svetu, i da je kolovo|a jeresi nazaretskoj;

24:6 Koji se usudi i crkvu poganiti; koga mi i uhvatismo, i htesmo da mu sudimo po zakonu svom.

24:7 Ali do|e Lisija vojvoda, i ote ga iz na{ih ruku na veliku silu, i posla k tebi,

24:8 Zapovediv{i i nama, koji ga tu`imo, da idemo k tebi; a od njega mo`e{ sam ispitav{i doznati za sve ovo za {ta ga mi tu`imo.

24:9 A i Jevreji se slo`i{e govore{i da je ovo tako.

24:10 A Pavle odgovori kad mu nama`e sudija da govori: Znaju{i od mnogo godina da si ti pravedni sudija ovom narodu, slobodno odgovaram za sebe:

24:11 Ti mo`e{ doznati da nema vi{e od dvanaest dana kako ja izi|oh u Jerusalem da se pomolim Bogu,

24:12 I niti me u crkvi na|o{e da kome govorim, ili bunu da ~inim u narodu, ni po zbornicama, ni u gradu,

24:13 Niti oni mogu posvedo~iti {ta tebi sad na mene govore.

24:14 Ovo ti pak priznajem da u putu, koji ovi nazivaju jeres, tako slu`im Bogu ota~kom, veruju{i sve {to je napisano u zakonu i u prorocima,

24:15 I imaju{i nadanje na Boga da }e biti vaskrsenje mrtvima, i pravednicima i gre{nicima, koje i sami ovi ~ekaju.

24:16 A za ovo se i ja trudim da imam ~istu savest svagda i pred Bogom i pred ljudima.

24:17 I posle mnogo godina do|oh i donesoh milostinju narodu svom i prinose.

24:18 U tome me na|o{e o~i{enog u crkvi, ni s narodom, ni s vikom.

24:19 A imaju i Jevreji neki iz Azije kojima je trebalo da do|u preda te, i da se tu`e ako imaju {ta na me.

24:20 Ili ovi sami neka ka`u, ako su na{li na meni kakvu krivicu, kad sam stajao na skup{tini,

24:21 Osim jednog ovog glasa kojim povikah stoje{i me|u njima: Za vaskrsenje mrtvih dovedoste me danas na sud.

24:22 A kad Filiks ~u ovo, odgodi im znaju}i vrlo dobro za ovaj put i re~e: Kad do|e Lisija vojvoda, izvide}u va{u stvar.

24:23 A kapetanu zapovedi da se ~uva Pavle, i da mu se olak{a, i nijednom od njegovih da se ne zabranjuje poslu`ivati ga ili dolaziti k njemu.

24:24 A posle nekoliko dana do|e Filiks sa Dru-silom `enom svojom, koja be{e Jevrejka, i dozva Pavla da ~uje od njega veru u Hrista Isusa.

24:25 A kad Pavle govora{e o pravdi i ~istoti i o sudu koji }e biti, upla{i se Filiks i odgovori: Idi zasad; a kad uzimam kad, dozva}u te.

24:26 A uz to se i nada{e da }e mu Pavle dati novaca da bi ga pustio; zato ga i ~esto doziva{e i razgovara{e se s njim.

24:27 A kad se navr{i{e dve godine, izmeni Fili-ksa Porkije Fist. A Filiks, hote}i Jevrejima u~initi na volju, ostavi Pavla u su`anjstvu.

GLAVA 25

A Fist onda primiv{i vlast posle tri dana izi|e iz]esarije u Jerusalim.

25:2 Onda glavari sve{teni~ki i stare{ine jevrejske tu`i{e mu se na Pavla, i moljahu ga,

25:3 I{tu}i milosti protiv njega, da ga po{alje u Jerusalim; i nare|ivahu zasedu da ga ubiju na putu.

25:4 A Fist odgovori da se Pavle ~uva u]esariji, a i on }e sam skoro onamo da ide:

25:5 Koji dakle mogu od vas, re~e, neka idu sa mnom, i ako ima kakva krivica na tom ~oveku neka ga tu`e.

25:6 A po{to bi u njih ne vi{e od deset dana, si|e u]esariju, i sutradan sedav{i na sudijsku stolicu zapovedi da dovedu Pavla.

25:7 A kad ga dovedo{e, stado{e unaokolo Jevreji koji behu do{li iz Jerusalima, i mnoge te{ke krivice izno{ahu na Pavla, kojih ne mogahu posvedo~iti,

25:8 Kad se on odgovara{e: Niti zakonu jevrejskom, ni crkvi, ni]esaru {ta sagre{ih.

25:9 Ali Fist, hote}i Jevrejima u~initi na volju, odgovori Pavlu i re~e: Ho}e{ da ide{ gore u Jerusolim i onde da ti sudim za to?

25:10 A Pavle re~e: Ja stojim na sudu]esarevom, ovde treba da mi se sudi: Jevrejima ni{ta nisam skrivio, kao {to i ti najbolje zna{.

25:11 Ako li sam skrivio, ili u~inio {ta {to zaslu`uje smrt, ne marim umreti; ako li pak ni{ta nema na meni {ta ovi na mene potvoraju, niko me ne mo`e njima predati.]esaru idem.

25:12 Tada Fist, pogovoriv{i sa savetnicima, odgovori:]esaru re~e da ho}e{.]esaru }e{ po}i.

25:13 A po{to pro|e nekoliko dana, Agripa car i Vernikija si|o{e u]esariju da pohode Fista.

25:14 I budu}i da onde mnogo dana osta{e, kaza Fist caru za Pavla govore}i: ^oveka jednog ostavio je Filiks u tamnici,

25:15 Za kog, kad ja bijah u Jerusalimu, izi|o{e preda me glavari sve{teni~ki i stare{ine jevrejske mole}i da ga osudim.

25:16 Ja im odgovorih da nije obi~aj u Rimljana da se pre pokloni kakav ~ovek na smrt dok se optu`eni ne suo-i s onima koji ga tu`e, i ne primi mesto da odgovara za svoju krivicu.

25:17 A kad se oni ovde sasta{e, nikakvog odlaganja ne u~inili, i sutradan sedav{i na sudijsku stolicu zapovedih da dovedu ~oveka.

25:18 A oko njega stav{i suparnici ni jedne krivice koje ja mi{ljah ne izneso{e.

25:19 Nego imahu protiv njega nekakva pitanja o svom sujeverju, i o nekakvom Isusu, koji je umro pa Pavle govora{e da je `iv.

25:20 A ja ne znaju}i u ovom poslu {ta }u ~initi, rekoh bi li hteo i}i u Jerusalim i onamo da mu se sudi za ovo.

25:21 A kad Pavle re~e da ga ~uvamo do suda Avgustovog, zapovedih da ga ~uvaju dokle ga po{aljem k]esaru.

25:22 A Agripa re~e Fistu: i ja bih rad ~uti tog ~oveka. A on re~e: Sutra }e{ ga ~uti.

25:23 Sutradan pak, kad Agripa i Vernikija do|o{e s velikim ponosom, i u|o{e u sudnicu s voj-

vodama i sa stare{inama onog grada, i kad zapove-
di Fist, dovedo{e Pavla.

25:24 I re~e Fist: Agripa care! I svi koji ste s na-
ma! Vidite ovog za kog mi sve mno{tvo Jevreja
dosa|iva{e i u Jerusalimu i ovde, vi~u}i da ne valja
da on vi{e `ivi.

25:25 A ja doznav{i da on ni{ta nije u~inio {to
zaslu`uje smrt, a i on sam re~e da }e da ide k sve-
tlom }esaru, namislih da ga po{aljem,

25:26 Za kog nemam {ta upravo pisati gospoda-
ru. Zato ga i dovedoh pred vas, a osobito preda te,
Agripa care, da bih, po{to bude ispitivanje, imao
{ta pisati.

25:27 Jer mi se ~ini ludo su`nja poslati, a krivice
njegove ne javiti.

GLAVA 26

A Agripa re~e Pavlu: Dopu{ta ti se da govori{
sam za se. Onda Pavle pru`iv{i ruku odgova-
ra{e:

26:2 Za sre}u svoju dr`im, care Agripa, {to se
danas pred tobom odgovaram za sve {to me potvo-
raju Jevreji,

26:3 A najvi{e {to znam da ti poznaje{ sve je-
vrejske obi~aje i prepiranja. Zato te molim da me
poslu{a{ milostivo.

26:4 Moje dakle `ivljenje od mladosti, koje je
isprva bilo me|u narodom mojim u Jerusalimu,
znadu svi Jevreji.

26:5 Kako me znadu isprva, ako ho}e posvedo-
~iti, da po poznatoj jeresi na{e vere `iveh farisej-
ski.

26:6 I sad stojim pred sudom za nadanje obe}a-
nja koje Bog obre~e o~evima na{im,

26:7 Kome se svi dvanaest kolena na{ih jednako
dan i no} slu`e{i nadaju da }e do}i. Za ovo nadanje
optu`en sam, care Agripa, od Jevreja.

26:8 [ta? Zar vi mislite da se ne mo`e verovati
da Bog mrtve podi`e?

26:9 Tako i ja mi{ljah da mi valja mnoga zla ~i-
niti protiv imena Isusa Nazare}anina,

26:10 Kao {to i u~inili u Jerusalimu; i mnoge od
svetih ja zatvarah u tamnice, primiv{i vlast od gla-
vara sve{teni~kih; i kad ih ubijahu, pristajah na
sud.

26:11 I po svim zbornicama mu~e{i ih ~esto, na-
gonjah da hule na Isusa; i odvi{e mrze}i na njih
gonjah ih tja i do tu|ih gradova.

26:12 Za koje idu}i u Damask s vla}u i zapove-
{u od glavara sve{teni~kih,

26:13 U podne, care, videh na putu s neba sve-
tlost ve}u od sijanja sun~anog, koja obasja mene i
one {to i|ahu sa mnom.

26:14 A kad mi svi padosmo na zemlju, ~uh glas
gde govori meni i kazuje jevrejskim jezikom: Sa-
vle! Savle! Za{to me goni? Te{ko ti je protivu bo-
dila pra}ati se.

26:15 A ja rekoh: Ko si Ti, Gospode? A On re-
~e: Ja sam Isus, kog ti goni{;

26:16 Nego ustani i stani na noge svoje; jer ti se
zato javih da te u~inim slugom i svedokom ovome
{to si video i {to }u ti pokazati,

26:17 Izbavljaju}i te od naroda jevrejskog i od
neznabo`aca, kojima }u te poslati,

26:18 Da im otvori{o~i da se obrate od tame k
videlu i od oblasti sotonine k Bogu, da prime opro-
{tenje greha i dostojanje me|u osve}enima verom
mojom.

26:19 Zato, care Agripa! Ne bih nepokoran ne-
beskoj utvari;

26:20 Nego najpre onima koji su u Damasku i u
Jerusalimu, potom i po svoj zemlji jevrejskoj, i ne-
znabo{cima propovedah da se pokaju, i da se obra-
te k Bogu ~ine}i dela dostojna pokajanja.

26:21 Zato me Jevreji uhvati{e u crkvi i hte{e da
me raskinu.

26:22 Ali dobiv{i pomo} Bo`ju stojim do samog
ovog dana, i svedo~im i malom i velikom, ne kazu-
ju}i ni{ta osim {to proroci kaza{e da }e biti, i Moj-
sije:

26:23 Da }e Hristos postradati, i da }e biti prvi
iz vaskrsenja mrtvih i propovedati videlo narodu
jevrejskom i neznabo{cima.

26:24 A kad on ovo odgovara{e, re~e Fist velikim glasom: Zar luduje{, Pavle? Mnoge te knjige izvode iz pameti.

26:25 A on re~e: Ne ludujem, ~estiti Fiste, nego re~i istine i razuma kazujem.

26:26 Jer za ovo zna car, kome i govorim slobodno; jer ne verujem da mu je {ta od ovog nepoznato; jer ovo nije bilo u uglu.

26:27 Veruje{ li, care Agripa, prorocima? Znam da veruje{.

26:28 A Agripa re~e Pavlu: Jo{ malo pa }e{ me nagovoriti da budem hri{tinin.

26:29 A Pavle re~e: Molio bih Boga i za malo i za mnogo da bi ne samo ti nego i svi koji me slu{aju danas bili takvi kao i ja {to sam, osim okova ovih.

26:30 I kad on ovo re~e, usta car i sudija i Verinikija, i koji se|ahu s njima,

26:31 I oti{av{i razgovarahu se me|u sobom govore{i: Ovaj ~ovek nije u~inio ni{ta {to zaslu`uje smrt ili okove.

26:32 A Agripa re~e Fistu: Ovaj ~ovek moga{e biti pu{ten da ne re~e da ho}e k }esaru. I tako sudija namisli da ga po{alje k }esaru.

GLAVA 27

I kao {to bi odre|eno da idemo u Talijansku, preda{e i Pavla i druge neke su`nje kapetanu, po imenu Juliju, od }esareve ~ete.

27:2 A kad u|osmo u la|u adramitsku da plovimo u azijska mesta, otiskosmo se; i s nama be{e Aristarh Makedonac iz Soluna.

27:3 I drugi dan do|osmo u Sidon. I Julije dr`a{e Pavla lepo, i dopusti mu da odlazi k svojim prijateljima i da ga poslu`uju.

27:4 I odande odvezav{i se doplovismo u Kipar, jer vetrovi behu protivni.

27:5 I preploviv{i pu~inu kilikijsku i pamfilijsku do|osmo u Miru likijsku.

27:6 I onde na{av{i kapetan la|u aleksandrijsku koja plovi u Talijansku, metnu nas u nju.

27:7 I ploviv{i mnogo dana sporo, i jedva do{av{i prema Knidu, jer nam vetar ne dava{e, doplovismo pod Krit kod Salmone.

27:8 I jedva se voze{i pored kraja, do|osmo na jedno mesto koje se zove Dobra Pristani{ta, kod kog blizu be{e grad Laseja.

27:9 A po{to pro|e mnogo vremena, i ve} plovljenje ne be{e bez straha, jer i post ve} be{e pro{ao, savetova{e Pavle

27:10 Govore{i im: Ljudi! Vidim da }e plovljenje biti s mukom i velikom {tetom ne samo tovara i la|e nego i du{a na{ih.

27:11 Ali kapetan poslu{a ve}ma krmano{a i gospodara od la|e negoli Pavlove re~i.

27:12 A ne budu{i pristani{te zgodno za zimovnik, savetovahu mnogi da se odvezu odande, ne bi li kako mogli do{i do Finika, i onde da zimuju u pristani{tu kritskom, koje gleda k jugu i k zapadu.

27:13 I kad dunu jug, mi{ljahu da im se volja ispuni, i podignuv{i jedra plovljahu pokraj Krita.

27:14 Ali ne zadugo potom dunu, nasuprot njemu, buran vetar koji se zove Evroklidon.

27:15 A kad se la|a ote, i ne moga{e se vetru protiviti, predadosmo je valovima i no{ahu nas.

27:16 A kad pro|osmo mimo jedno ostrvo koje se zove Klauda, jedva mogosmo udr`ati ~amac,

27:17 Koji izvukav{i, svakojako pomagahu, te ga privezasm odozgo za la|u; a boje{i se da ne udari na prud, spustismo jedra, i tako se plavljasmo.

27:18 A kad nam veoma dosa|iva{e bura sutradan izbacivahu toware.

27:19 I u tre{i dan svojim rukama izbacismo alat la|arski.

27:20 A kad se ni sunce ni zvezde za mnogo dana ne pokazaa, i bura ne mala navalila, be{e propao sav nad da }emo se izbaviti.

27:21 I kad se zadugo nije jelo, onda Pavle stav{i preda njih re~e: Treba{e dakle, o ljudi! Poslu{ati mene, i ne otiskivati se od Krita, i ne imati ove muke i {tete.

27:22 I evo sad vas molim da budete dobre volje: jer nijedna du{a od vas ne}e propasti osim la|e;

27:23 Jer u ovu no} stade preda me an|eo Boga kog sam ja i kome slu`im,

27:24 Govore}i: Ne boj se, Pavle! Valja ti do}i pred }esara; i evo ti darova Bog sve koji se voze s tobom.

27:25 Zato ne bojte se, ljudi; jer verujem Bogu da }e tako biti kao {to mi bi re-eno.

27:26 Ali valja nam do}i na jedno ostrvo.

27:27 A kad bi ~etrnaesta no}, i mi se u pono}i plavljasmo po adrijanskoj pu-ini, pomisli{e la|ari da se pribli`uju k nekakvoj zemlji.

27:28 I izmeriv{i dubinu na|o{e dvadeset hvati; i pro{av{i malo opet izmeri{e, i na|o{e petnaest hvati.

27:29 Onda boje}i se da kako ne udare na prudovita mesta baci{e sa stra`njeg kraja la|e ~etiri lengera, pa se moljasmo Bogu da svane.

27:30 A kad la|ari gledahu da pobegnu iz la|e, i spusti{e ~amac u more izgovaraju}i se kao da ho}e s prednjeg kraja da spuste lengere,

27:31 Re-e Pavle kapetanu i vojnicima: Ako ovi ne ostanu u la|i, vi ne mo`ete `ivi ostati.

27:32 Tada vojnici odreza{e u`a na ~amcu i puisti{e ga te pade.

27:33 A kad htede da svane, molja{e Pavle sve da jedu, govore}i: ^etrnaesti je dan danas kako ~ekate i ne jedu}i `ivite ni{ta ne okusiv{i.

27:34 Zato vas molim da jedete: jer je to za va{e zdravlje. A ni jednom od vas dlaka s glave ne}e otpasti.

27:35 I rekav{i ovo uze hleb, i dade hvalu Bogu pred svima, i prelomiv{i stade jesti.

27:36 Onda se svi razveseliv{i i oni jedo{e.

27:37 A u la|i be{e nas du{a svega dvesta i sedamdeset i {est.

27:38 I nasitiv{i se jela, olak{a{e la|u izbaciv{i p{enicu u more.

27:39 A kad bi dan ne poznavahu zemlje; nego ugleda{e nekakav zaliv s peskom, na koji se dogovori{e ako bude mogu}e, da izvuku la|u.

27:40 I podignuv{i lengere vo`ahu se po moru, i odre{iv{i u`a na krmama, i ra{iriv{i malo jedro prema vetri}u koji duva{e, vo`asmo se kraju.

27:41 A kad do|osmo kao na jedan jezik, gde se more kao razdeljuje, nasadi se la|a; i prednji kraj, koji se nasadi, osta tvrd da se ne mo`e pomaknuti, a krma se razbija{e od sile valova.

27:42 A vojnici se dogovori{e da pobiju su`nje, da koji ne ispliva i ne ute-e.

27:43 Ali kapetan `ele}i sa-uvati Pavla zabrani njihov dogovor, i zapovedi onima koji znadu plivati da isko-e najpre, i da izi|u na zemlju;

27:44 A ostali jedni na daskama a jedni na ~emu od la|e. I tako izi|o{e svi `ivi na zemlju.

GLAVA 28

I kad izi|o{e sre}no iz la|e, tada razume{e da se ostrvo zove Melit.

28:2 A divljaci ~injahu nam ne malu ljubav, jer nalo`i{e oganj i primi{e nas sve zbog da`da koji i|a{e, i zbog zime.

28:3 A Pavle zgrabiv{i gomilu granja nalo`i na oganj, i izi{av{i zmija od vru}ine sko-i mu na ruku.

28:4 I kad vide{e divljaci zmiju gde visi o ruci njegovoj, govorahu jedan drugom: Jama-no je ovaj ~ovek krvnik, kog izbavljenog od mora sud Bo`ji ne ostavi da `ivi.

28:5 A on oteresav{i zmiju u oganj ne bi mu ni{ta zlo.

28:6 A oni ~ekahu da on ote-e ili ujedanput da padne mrtav. A kad zadugo ~eka{e, i vide{e da mu ni{ta zlo ne bi, promeni{e se, i govorahu da je on bog.

28:7 A naokolo oko onog mesta behu sela poglavara od ostrva po imenu Poplija, koji nas primi i ugosti ljubazno tri dana.

28:8 A dogodi se da otac Poplijev le`a{e od groznice i od srdobolje, kome u{av{i Pavle pomoli se Bogu i metnu ruke svoje na nj i isceli ga.

28:9 A kad to bi, dola`ahu i drugi koji behu bolesni na ostrvu onom, i isceljivahu se.

28:10 I po{tovahu nas velikim ~astima; i kad po|osmo, spremi{e nam {to je od potrebe.

28:11 A posle tri meseca odvezosmo se na la|i aleksandrijskoj, koja je bila prezimila na ostrvu, i behu na njoj napisani Dioskuri.

28:12 I doploviv{i u Sirakuzu ostasmo onde tri dana.

28:13 A odande otploviv{i do|osmo u Rigiju; i posle jednog dana kad dunu jug, do|osmo drugi dan u Potiole.

28:14 Onde na|emo bra}u, i oni nas zamole te ostanemo kod njih sedam dana; i tako po|osmo u Rim.

28:15 I odande ~uv{i bra}a za nas izi|o{e nam na susret sve do Apijeva pazara i tri kr~me. I kad ih vide Pavle, dade hvalu Bogu, i oslobodi se.

28:16 A kad do|osmo u Rim, kapetan predade su`nje vojvodi. Ali se Pavlu dopusti da `ivi gde ho}e s vojnikom koji ga ~uva{e.

28:17 A posle tri dana Pavle sazva stare{ine jevrejske. I kad se oni skupi{e, govora{e im: Ljudi bra}o! Ja ni{ta ne u~inim protivno narodu ili obi~ajima ota~kim; i Jerusalimljani preda{e me kao su`nja u ruke Rimljanima,

28:18 Koji izvidev{i za mene hte{e da me puste, jer se ne na|e na meni nijedna smrtna krivica.

28:19 Ali kad Judejci govorahu nasuprot, natera me nevolja da se i{tem pred }esara, ne kao da bih svoj narod imao {ta tu`iti.

28:20 Toga radi uzroka zamolih vas da se vidimo i da se razgovorimo; jer nada radi Izrailjevog okovan sam u ovo gvo`|e.

28:21 A oni mu reko{e: Mi niti primismo pisma za te iz Judeje; niti do|e ko od bra}e da javi ili da govori {ta zlo za tebe.

28:22 Nego molimo da ~ujemo od tebe {ta misli{; jer nam je poznato za ovu jeres da joj se svuda nasuprot govori.

28:23 I odrediv{i mu dan do|o{e k njemu u gostionicu mnogi; kojima kaziva{e svedo~e}i carstvo Bo`je i uveravaju}i ih za Isusa iz zakona Mojsijevog i iz proroka od jutra do samog mraka.

28:24 I jedni verovahu onome {to govora{e a jedni ne verovahu.

28:25 A budu}i neslo`ni me|u sobom, odla`ahu kad re~e Pavle jednu re~: Dobro kaza Duh Sveti preko proroka Isaije o~evima na{im

28:26 Govore}i: Idi k narodu ovome i ka`i: U{i-ima }ete ~uti i ne}ete razumeti; i o~ima }ete gledati i ne}ete videti.

28:27 Jer odrveni srce ovog naroda, i u{ima te{ko ~uju, i o~ima svojim za`muri{e da kako ne vide o~ima, i u{ima ne ~uju, i da se ne obrate da ih iscelim.

28:28 Da vam je dakle na znanje da se neznabo{cima posla spasenje Bo`je, oni }e i ~uti.

28:29 I kad on ovo re~e, otido{e Jevreji prepirui}i se me|u sobom.

28:30 A Pavle ostade pune dve godine o svom tro{ku, i do~ekiva{e sve koji mu dola`ahu,

28:31 Propovedaju}i carstvo Bo`je, i u~e}i o Gospodu na{em Isusu Hristu slobodno, i niko mu ne branja{e.